

ሕፃኑ ኢየሱስ

የማቴዎስ 1 ና ሉቃስ 1-2:20 ሪክ

ከ.ቲ አና ግሪፊጥስ
ሥዕል በ«ዊሊ»

ትርጉም:- ይሌ ጀናይ
አርትዖት:- ዘነበ ገብረሐና

Copyright

© 2006 by SIM Ethiopia, Addis Ababa.

Originally published in English under the title of

JESUS THE BABY. Copyright © Kithy Anna Griffiths 1976

Bible Stories Alive. A division of A visit with Mrs. G. Ministries Inc.

2851 St. Clair Avenue East, Toronto, Ontario, Canada M4B 1N4

የመጀመሪያ ትም 2001 ዓ.ም (2009 G.C.)

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት
በኢስ ካይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

ሪኮች

1. ተስፋው	4
2. ሚስቴ ጅግ አሮጊት ናት!.....	9
3. ግዚአብሔር ማርያምን ይመርጣል	15
4. አክስት አልሳቤጥ አወቀች!	25
5. ዮሴፍ አወቀ.....	36
6. ት ዛዝ ከሮም	49
7. ያን ሁሉ መንገድ ወደ ቤተሰብም?.....	62
8. በግርግም ውስጥ ተወለደ!	74
9. አይ ችሁልን?	85
ስ ውሳኔችሁ . . .?	96

ኢየሱስ ሲወለድ

ስራኤል

ላቂ የሜዲትራንያን
ባሕር

ለማርያ

ናዝሬት

መልአኩ ገብርኤል
ለማርያም ሲገለጽላት

ቤተ ልሔም

ኢየሱስ

የተወለደበት

ወደ ግብፅ

ኢየሩሳሌም

ስምዖን ሕፃኑን
ኢየሱስን ያየበት

የጨው
ባሕር

ተስፋው

ግዚአብሔር የሚያደርገውን አሳምሮ
ያውቅ ነበር።

በዔድን ገነት ሔዋን ርሱን
በመስማት ግዚአብሔርን
ባለመ ዘዚ ሰይጣን ግዚአብሔርን
ያሞኝ መስለውት ነበር። «የ ርሱን
ዓለምና ሰዎቹን ዋጋ ቢስ
አድርጌበ ለሁ። አሁን ሁሉም ተ
በላሽቷል፤» አለና ሰይጣን ፈነደቀ።
« ጠላዋለሁ! ጠላዋለሁ!

ጠላዋለሁ!» ሲ- ሲ- ሲ ሲል
ሰይጣን አፏጫ። « ህ! ግዚአብሔ
ር አሁን ምን ይበል? ምንስ
ያደርጋል?» አለና ሰይጣን በአሳብ
ጭንቀት ውስጥ ገባ።

ግዚአብሔር ምን ንደሚያደርግ ሰይጣን ግምቱ ውስጥ
አላስገባም።

አዳምና ሔዋን የበለስ ቅጠል ወስደው ግልድም መስፋትን
ከማሰባቸው በፊት ግዚአብሔር አስቀድሞ ዕቅድ ንደነበረው
ውቃላችሁን? በዚያ ምሽት ግዚአብሔር ወደ ዔድን ገነት ወርዶ
አዳምንና ሔዋንን ከማነጋገሩ በፊት በሰማይ የዕቅድ ጉባኤ ተካሂዶ
ነበር። ይህም፡- ሰይጣንን ለአንዴና ለመጨረሻ የሚያሸንፍ
አንድ አዳኝ ንደሚመጣ ነበር ዕቅዱ (ስ ውሳላችሁ፤
ግዚአብሔር ባቡን «ከሴት የሚወለድ፤ ራስህን የሚቀጠቅጥ
ይመጣል» ንዳለው- ያም ባቡን ማለት ሰይጣንን ነው።)

በሰማይ፤ በዚያ ዕቅድ ጉባኤ ላይ፤ የ ግዚአብሔር አንድያ ልጅ

የሆነው፤ ጌ ኢየሱስ፤ የዓለም አዳኝ ለመሆን ፈቃደኛ ሆኗል። ለጊዜው፤ ይሉንና ክብሩን ሁሉ በመተው ዓቅመ ቢስ ሕፃን ሆነ። በጊዜው ሲደርስ ይመጣል። ይህም ማለት ልክ በትክክለኛው ጊዜ- በ ግዚአብሔር ጊዜ መሆኑ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛው ጊዜ ንደ ደረሰ፤ ግዚአብሔር የወሰነው ጊዜ ማለት ነው፤ ከአይሁድ ዘር የሆነውና ከሌት የተወለደውን ልጁን ላከው ይለናል። ወደ ግዚአብሔር ቤተሰብ ያመጣን ዘንድ አዳኝ በዚህ መንገድ ተወለደ፤ ይህም ግዚአብሔርን አባት ብለን ልንጠራው አስችሎናል። የ ግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን፤ የ ርሱ የሆነው ሁሉ የ ኛ ሆነ፤ ግዚአብሔር ያቀደው ይኸው ነውና። ይህ ዲያ የሚያስፈነድቅ አይደለምን?

በዚህ ድንቅ ዕቅድ ውስጥ መጠቃለላችንን ነግሬያችሁ ነበር፤ አይደለም ንዴ? ስ ውሳላችሁ?

ና የ ግዚአብሔር ድንቅ ዕቅድ ያኔ ዝግጁ ነበር፤ ያኔ በመጀመሪያ- ንደውም ከመጀመሪያው አስቀድሞ ተዘጋጅቷል፤ ምክንያቱም ርሱ ግዚአብሔር ንደ መሆኑ መጠን ምን ሊሆን ንዳለው አውቆ ነበር።

ዕቅዱ ሥራ ላይ ለማዋል ጊዜ መውሰድ ነበረበት። ርሱ ያቀደው ተግባር ላይ ንደ ዋለ ስለሚ ሰብ፤ ግዚአብሔር ከቶ ተቻኩሎ አያውቅም። ግዚአብሔር የሚለወጥ አይደለም። ስለዚህ ዕቅዱ ንደ አበባ ቀስ በቀስ የሚፈካ ዓይነት ነው።

አዳምና ሔዋን በአሳዛኝ ሁኔ ውስጥ በመግባ ቸው አዳኝ ንደሚሰጣቸው የመጀመሪያው ተስፋ ከተገባላቸው በኋላ፤ ግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ሁሉ ውስጥ ዕቅዱን ለመተግበር የሚተባበሩ ግለሰቦችን መርጧል፤ ነዚህ ግለሰቦች ርሱ የሚተማመንባቸው፤ ነርሱም በ ርሱ የሚያምኑ ሰዎች ነበሩ። ነዚህ ሰዎች ጮሌዎች ወይም ብልሃተኞች ብቻ ሳይሆኑ፤ ማኞች፤ የተከበሩና ምነት የሚጣልባቸው ሰዎች ነበሩ። ና ግቡ ስክ ተደረሰ ድረስ የተሰጣቸውን መሥመር ይዘው የቅብብሎሽ ሩጫቸውን ሁሉ በትጋት ሩጠዋል።

ዚህ ላይ አብርሃም ነበረበት። «አብርሃም፤» አለ ግዚአብሔር፤ «አዳኙ ከዘሮችህ አንዱ ይሆናል።» የአብርሃም ነገድ የበዛ መጣ፤ ይኸውም፡- ይስሐቅ፤ ያዕቆብና አሥራ ሁለት ልጆቹ፤ ማለት የአይሁድ ሕዝብ አባቶች የነበሩበት ነገድ ነበር ማለት ነው።

ግዚአብሔርም አለ፤ «አዳኙ ከነገደ ይሁዳ ይመጣል. . . ከዳዊት ሐረግ።»

ንጉሥ ዳዊት ንደ ግዚአብሔር ልብ የሆነ ሰው ነበር። «አዎን፤ አዳኙ የሚመጣው ከንጉሥ ዳዊት ቤተሰብ ነበር፤ ለመንግሥቱም ማለቂያ የለውም፤» ሲል ግዚአብሔር ተስፋ ሰጠ።

«በቤተልሔም ይወለዳል፤» ብሎም ነቢዩ ጻፈ። « ናቱ ደግሞ አንዲት ድንግል ትሆናለች።»

የአይሁድ ሰዎች ደግሞ በናፍቶቅ ርሱን ጠበቁት፤ አዳኛቸውን ፈለጉ። ርሱ ላቅና ያል ንጉሥ ይሆናል! በጠላቶቻቸው ፊት ይመራቸዋል። ቀናቸው ደርሷል።

በአሁኑ ጊዜ ግን፤ በ ስራኤል ሁሉ ነገር አስፈሪ ሁኗል፤ በጣም አስፈሪ። ሕዝቡ በሮም ግዛት ሥር ነበር። ቁጣር ንጉሠ ነገሥት ሲሆን፤ ከበ ቼ ግን ርሱ ድል ያደረጋቸውን አገሮችን የሚገዙ ነገሥ ት ነበሩ።

ሄሮድስ በ ስራኤል ነግሦ ነበር። ስራኤል አልመረጠውም፤ ዛው ተመደበ፤ በሮም መንግሥት የተሾመ ነበር። ስራኤልን አርባ ዓመት ገዝቷ ል፤ ገናም የገዛት ነበር። ነገር ግን ንዴት ያለ ድንጉጥ ሰው ነበር መሰላችሁ! አንድ ሰው መጥቶ ዙፋኑን ንዳይነጥቀው በክንቱ ይርበተበት ነበር። በዚህ ስሜት ስለ ተጨነቀ ከ ርሱ ጋር የነበሩት ሁሉ ውጭ ውጭውን ይመለከቱ ነበር። ካለመሳሳት ላቁ ሄሮድስ ነበር! ከሁሉም የላቀ ላቅ ነበር። መሆን ስለ ነበረበት ብቻ ነው። ተቀናቃኞች አልነበሩትም!

ተቀናቃኝ መስሎ ትንሽ ፍንጭ
ያሳየ ሰው ጭንቅላቱን ያጣ ነበር።

ንዲህ ያለ ፍርሃት- ዙፋኑን
ንዳያጣ ከሚል ስሜት የመጣ
ፍርሃት- ሄሮድስ ራሱን ንዲስትና
ብድ ንዲሆን አደረገው። ሄሮድስ
ምናልባት በዙፋኑ ላይ ዓይኑን
የጣለ ንዳይኖር ብሎ የቅርቡንና
የሚወደውን ሁሉ ይገድል ነበር።

ውዲቷ ባለቤቱ ማርያምኤ ንኳ ተወግዳለች። ርሷና ሁለቱ
ልጆቹ ረዱ። (ሄሮድስ ንደ ሆነ አሥር ጊዜ አግብቷል።)
ከጭካኔው ብዛት የተነሣ አውግስጦስ ቁሣር፣ የሄሮድስ ልጅ
ከመሆን የሄሮድስ አሣማ መሆን ይሻላል ብሎ ነበር። በዛን ዘመን
ንዲህ ዓይነቱ አነጋገር የብሔሩ አዋራጅ ቀልድ ተደርጎ ነበር
የሚቆጠረው።

ሄሮድስ ራሱን አይሁዳዊ አድርጎ ይቆጥር ነበር። ግማሽ ጉኑ
ነበር አይሁዳዊ። ይሁን ንጂ፣ ቀን በቀን መሥዋዕትን ያቀርብ
ነበር። ማኻነቱ ለሮም መንግሥት ነበር። «በአንድ ራስ ሁለት
ምላስ» ንደሚባለው ዓይነት ማለት ነው። በማንኛውም ጊዜ
አይሁዳውያን ዓምፀው ከዙፋኑ ንዳያወርዱት ፈርቶ ነበር። ስለዚህ
አንዳንዴ ነርሱን ለማስደሰት ይሞክራል። ጥገናና ንደገና
መገንባትን ስለሚያስፈልገው ቤተ መቅደሳቸው በጣም
ንደሚያስቡ ያውቅ ነበር። ስለዚህ ምን አደረገ መሰላችሁ?
ሥራውን የሚሠሩ አሥር ሺህ ሰዎችን ቀጠረ።

የቤተ መቅደሱ ቋሚዎች፣ ቁንጠኛው ግንቡና ግድግዳዎቹ
በፀሐይ ብርሃን ያንጸባርቁ ነበር። ውብ ነበር! ችምችም ያሉ
ጠጠራማ የወርቅ ወይን ዘለላና ባለ አራቱ ፎቅ ነጭ ቤተ
መቅደሱን አጊጠው ል። የሚያስደንቅ ነበር።

በቤተ መቅደሱ ውስጥ በየቀኑ መሥዋዕቶች ይቀርቡ ነበር፤
ሷት፣ ኩለ ቀን ና ማ ማለት ነው። ሆኖም ግን ለአራት መቶ
ዓመ ት ያህል ከ ግዚአብሔር የመጣ ምንም መል ክት አልነበ

ረም። አንድም ነቢይ ንኳ አልተላከም። ለአንዳንድ ሰዎች አምልኮው የተለመደና ኋላ ቀር ሆኖ ይሰማቸው ነበር። ነገር ግን መሢሔን፣ አዳኙን የሚጠባበቁ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤ ልጆቻቸውም ሳይቀሩ ርሱን በተስፋ ንዲጠባበቁ ያስተማሯቸው ነበር።

አሁን ልክ በዚሁ ጊዜ፣ ሄሮድስ የይሁዳ ንጉሥ ሆኖ ሳለ፣ ግዚአብሔር፣ «ጊዜው አሁን ነው! አዳኙ የሚወለድበት ጊዜ አሁን ነው» አለ።

ግዚአብሔር አጠቃላይ፣ በዓለም የነበረውን በተለይ ደግሞ በ ስራኤል የነበረውን ሁኔ አሳምሮ ያውቅ ነበር፤ ናም ሕዝቡን መርጦ ለይቶአቸው ነበር፤ የተለዩቱ አገልጋዮች ማለትም፡- የአዳኙ ናት የምትሆን አንዲት ተወዳጅ ልጃገረድ፣ ና አንድ ቀን ሊያገባት የ ሰበውን አንድ ጥሩና ደግ ሰው፣ ንዲሁም የአዳኙ አዋጅ ነጋሪ ወላጆች ሊሆኑ የተመረጡ አንድ የተቀደሰ ካህንና ባለቤቱም ከምርጦቹ መሃል ነበሩ። ሌሎችም ነበሩ፤ ሆኖም ግን ዋናዎቹ ነዚህ አራቱ ነበሩ፣ ነርሱም ቢሆኑ ገና በልዩ ፈተና ውስጥ የሚያልፉ ነበሩ።

«ገብርኤል!» ሲል ግዚአብሔር ተጣራ። «ለምድር የሚሆኑ ሁለት መልክቶች አሉ! አንድ መልክት ለካህን ዘካርያስ በኢየሩሳሌም፣ ሌላ መልክት ደግሞ በናዝሬት ላላቸው ማርያም አድርስልኝ። የዘካርያስን መልክት አሁኑኑ ስጠው። አሁን ርሱ በኢየሩሳሌም በሚገኘው ቤተ መቅደስ ወስጥ ያገለገለ ነው ያለው። ይህ ልዩ የሆነው ሥራው ነው።»

ይህንን ለማድረስ ገብርኤል ወደ ምድር በረረ።

ሚስቴ ጅግ አሮጊት ናት!

ዘካርያስና ባለቤቱ፣ ኤልሳቤጥ፣
አርጅተው ነበር። ጥሩ ሰዎች ነበሩ፤
የ ግዚአብሔር ሕግጋት በጥንቃቄ
ነበር የሚጠብቁት። ነገር ግን ከተጋቡ
ጊዜ ጀምረው አንድ ወይም ሁለት
ልጆች ንዲሰጣቸው ግዚአብሔርን
ለመኑት፡- በአንድ ልጅ ንኳ
ቢሰጣቸው! ቢያስጀምራቸው! ዳሩ ግን
አንድ ሕፃን ንኳ አልተ
ወለደላቸውም።

ዘካርያስ ካህን ነበረ። በጸሎቶቹም
ውስጥ ልጅ ንዲሰጠው ይጠይቅ
ነበር። ኤልሳቤጥ ባለቤቱም ቢሆን
ይህን ነበር ጸሎቷ፡- « ግዚአብሔር
ሆይ፣ ባክህን ልጅ ስጠኝ!» ዳሩ ግን
ልጁ ሳይሰጣት ዓመ ት አለፉ።

የሌሎች ሰዎች ጸሎቶች ተመልሰዋል፤ ኤልሳቤጥ ስለ ሕፃን
ልጅ የጸለየችው ጸሎት ግን መልሱ የለም፤ ዘካርያስ ስለ ሕፃን ልጅ
የጸለየው ጸሎትም ንዲሁ መልሱ የለም።

ጊዜው ከነፈ። ብዙ ዓመ ት አለፉ፤ ዳሩ ግን ለኤልሳቤጥ ገና
ሕፃን ልጅ አልተገኘም።

በዚሁ ጊዜ የኤልሳቤጥ ጸጉር ነጭ ሆነ፤ ፊቷም ተጨማሪ፤
ቢሆንም ምናልባት ትንሽ ያዘነች ትምሰል ንጂ ውብና ረጋ ያለች
ነበረች። « ግዚአብሔር ሕፃን ልጅ ቢሰጠኝ መኝ ነበር፤ » አለች
የቃተተች።

ከዚህ በኋላ ዘካርያስ ለባለቤቱ የቤተ መቅደስ ሥራ ለማከናወን ለሳምንት ወደ ኢየሩሳሌም ንደሚሄድ ነገራት። ከዘካርያስ ጋር የተመደቡ ካህናት ሁሉ የዚሁ ሳምንት ተረኞች ነበሩ። ንደ አንድ ቡድን ነበሩ።

ለ ያንዳንዱ ካህን የሚሠራው ሥራ በየጧቱ የ ደስ ይሰጠው ነበር። የትኛው ካህን ምን ሥራ (መሥራት ንዳለበት ለመወሰን በየጧቱ ዕጣ ይጣል ነበር። አንዳንድ ሥራዎች ዘወትር የሚሠሩ አስልቺ ቢሆኑም፤ ዕጣው ስክ ደረሰው ድረስ ማንም ካህን ሳያጉረመርም ይሠራቸው ነበር። ከመንጋቱ በፊት፤ የአንድ ካህን ሥራ በቤተ መቅደሱ ጫፍ ላይ መውጣት ነበር።

ዛ ላይም ሆኖ መንጋቱን መመልከት ነበረበት። የመንጋቱን ፍንጭ ወይም ምልክት በሰማይ ላይ ባየ ጊዜ፤ የሆነ ምልክት ያሳይና ጥሩምባ ይነፋል፤ ከዚያም ኋላ የቤተ መቅደሱ በሮች ይከፈሉ ሉ። አድምጡ! . . . አሁን ጥሩምባዎች የተነፉ ነው!

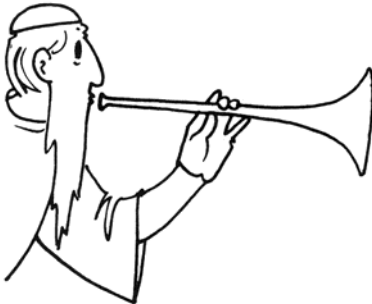
አሁን የኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ ይነቁና ዓይኖቻቸውን ያሻሹ ብርሃኑ ሲመጣ ያያሉ፤ ከዚያም በኋላ ከአልጋዎቻቸው ይወርዳሉ። ና አንዳንዶቹ ሊሰግዱ ወደ ላቁ ቤተ መቅደሱ አደባባይ ይመጣሉ።

ካህናቱ ንደ ሆነ ከተነሡ ቆየት ብለዋል። የመጀመሪያው ዕጣ ተጣለና ካህናቱ ዕጣው ወደ ወጣላቸው ጉዳዮቻቸው ተሰማርተዋል። አንዳንዶቹ የ ላቁን ቤተ መቅደስ አደባባይ ይጠርጋሉ፤ ይኸውም ከጥቂት ጊዜ በኋላ ለመስገድ በሚመጡ ሰዎች

የሚሰበሰቡበት ይሆናል፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ትናንትና መሥዋዕት የተቃጠለበትን አመድ ይጠርጋሉ፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ከነሐስ የተሠራውን የሻማ ማስቀመጫና የነሐስ ሳሕኖቹን ያጸዳሉ (ይወለውላሉ)። መሠዊያውም ቢሆን ተፈግፍጎ ጸድቶ ዛሬ ለሚቀርበው መሥዋዕት መዘጋጀት አለበት። ምን አደከማችሁ፤ ሊሠሩ የሚገባቸው ብዙ ብዙ ነገሮች አሉ!

ከትንሽ ጊዜ በኋላ፤ የ ላቁ ቤተ መቅደስ በሮች ተከፈቱና ሦስት ካህናት ከብር በተሠራው ጥሩምባቸው ከፍተኛ ድምፅ አሰሙ።

ለዎች በዚህ ጊዜ ለስግደት ወደ ቤተ መቅደሱ አደባባይ ፈለሱ።

ቀጥሎ ደግሞ ሌላው ዕጣ ተጣለ፤ ና ምን ሆነ መሰላችሁ? ወደ ቅዱሱ ቦ ገብቶ ዕጣን ንዲያጨስና ከዚያም ወጥቶ ሰዎቹን ንዲባርክ ለዘካርያስ ዕጣ ደረሰው! ደረሰ ከተባለ፤ ይህ ክብር ለአንድ ካህን የሚደርሰው በዕድሜው ልክ አንዴ ብቻ ነው። በመጨረሻ ይህ ዕድል የዘካርያስ ተራ ሆነ።

ዘካርያስ አሁን ወደ ቅድስት መግባት ነበረበት- ብቻውን። ባለቤቱ ኤልሳቤጥ በጀሮው ሹክ ብላ፤ «ወደ ቤተ መቅደስ የምትገባ ከሆነ፤ ከ ግዚአብሔር ጋር ብቻህንም ከሆንክ፤ ሕፃኑን ንዳትረላ» ለማለት ዕድል አግኝ ይሆን? ኔ ንጂ። ሁለቱም ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ጅግ በጣም ሽምግለው ነበር። ኔ አላውቅም ንጂ፤ ምናልባት አሁንስ በዕድሜ በጣም ገፍተናል ብለው ሳያስቡ አይቀሩም።

ነዛ የብር ጥሩምባዎች ድጋሚ ከቤተ መቅደሱ አናት ላይ ድምፃቸውን ሳይለቅቁት አይቀሩም። ለስግደት ጊዜው ደርሷል። መሥዋዕቱ ቀርቧል፤ አሁን ደግሞ ካህኑ ዘካርያስ ወደ ቤተ

መቅደስ ሄዶ በያሕዌ ፊት ዕጣንን የሚያጥንበት ጊዜ ነው።

በጉባኤው መካከል ትልቅ ዝም ሰፈነ። ካህኑ ዛው ገብቶ ደ ና ይሆን? በውጭ የሰገዱ ያሉትን ሰዎች ስከሚጨነቁ ድረስ ካህኑ ቤተ መቅደስ ውስጥ ገብቶ ከሚያስፈልገው ጊዜ በላይ መቆየት ንደሌለበት ሕግ ወይም ደንብ ነበረ። ዕጣኑ የጨሰ ያለ፤ በውጭ ያለው ሕዝብ ይጸልይና ይሰግድ ነበር። ካህኑ ንደገና ሲወጣ ሲ ይ፤ ረጋ ያለ ፎይ ከሕዝቡ ይ ይ ነበር። ካህኑ ንደገና በደ ና ከወጣ የሕዝቡ ጸሎትና አምልኮ ተቀባይነትን አግኝቶ ግዚአብሔር የሰዎቹን ጢአት ይቅር ንዳለ በዚሁ ያውቁ ነበር።

ዘካርያስ ቤተ መቅደስ ውስጥ ዕጣንን ያጠነ (ያጨሰ) ነበረ። ጊዜያት አልፈዋል። ደቂቃዎችም ንዲሁ ከንፈዋል . . . ዘካርያስ ግን ገና አልወጣም። ጉባኤው ተቁነጠነጠ። ያንዳንዱ ሰው መናገር አቃተው፤ ድንጋጤ መጣባቸው። ዘካርያስን ምን አጋጥሞት ይሆን?

ቤተ መቅደስ ውስጥ ቆሟል፤ መሠዊያው ላይ ዕጣን ያጨሰ ነው፤ ድንገት አንድ መልአክ ከመሠዊያው ቀኝ ቆሞ የው። ዘካርያስም ደነገጠ፤ ተርበተበተ።

«አትፍራ፤» አለው መልአኩ። «ጸሎትህ ንደ ተሰማልህ ልነግርህ ነው የመጣሁት። ግዚአብሔር ጸሎትህን ሰምቶ ል። ባለቤትህ፤ ኤልሳቤጥ፤ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች። ይህ ደግሞ ለሁለ ችሁም ላቅ ሐሴትና ደስ ን ይሰጣችኋል።

ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ። ርሱ ለመሢሐ መንገድን የሚጠርግ ይሆናል። መሢሐ በቅርብ ይመጣል።»

ዘካርያስም፤ «ከቶ ይህ ለ ኔ ንዴት ይሆናል? ኔ ሸምግያለሁ። ባለቤቴም አርጅ ለች። ፍጹም የማይሆን ነገር ነው። ለዚሁ ምልክት ያስፈልገኛል» አለ።

መልአኩም፤ « ኔ ገብርኤል ነኝ። ይህንንም የምሥራች ይገፍልህ ከ ግዚአብሔር ዘንድ ተልኬ ነው የመጣሁት፤ አንተ ግን አላምን አልከኝ። ምልክቱን ንደ ሆነ ሰጥሃለሁ። ልጁ ስከሚወለድ ድ ረስ አንዲት ቃል ንኳ አትናገርም። ድዳ ትሆናለህ። ያልኩትም በ ውነት ይፈጸማል» አለው።

የሚገርም ነው፤ ዘካርያስም በ ርግጥ ድዳ ሆነ። ና መልአኩ ገብርኤል ከ ርሱ ተለይቶ ሄደ። ሰዎች በቅድስት የተንጠለጠለው ውብ የሆነ መጋረጃ ላይ ዓይኖቻቸውን ተክለዋል። መጋረጃው ግሩም የሆነ የ ጅ ሥራ ነበረ። የሚ ወቁ አበባዎች ሁሉና ፍራፍሬዎች ሁሉ በሚያምር ቀለም የተጠለፉበት ነበረ። ይሁን ንጂ፤ ዓይኖቻቸውስ የተማረኩት በመጋረጃው አልነበረም። በአንድ ነገር የሰጉ (የደነገጡ) ዓይኖች ነበሩ። ካህናቸው ንዲህ ላለ ረዥም ጊዜ ዛው ውስጥ ገብቶ ቀርቷልና።

በመጨረሻ መጋረጃው ተነቃነቀና ዘካርያስ ከቅድስት ብቅ አለ። ጉባኤው ርሱን በማየቱ ፎይ አለ። ሆኖም ግን፤ ርሱ ንደ ሆነ አንዲት የበረከት ቃል ንኳ ትንፋሽ ለማለት አልቻለም። ከፊቱ ለቆመው ጉባኤ የባረከው በምልክት ብቻ ነበር። ሰዎች ግን በዚሁ ተመስጠው ነበር። ራ ይን ንዳየ አወቁ።

ተግባሮቹን ስኬጩርስ ድረስ ዘካርያስ በአየሩሳሌም ባለው ቤተ መቅደስ ቆየ። ከዛ በኋላ ወደ ቤቱ ተመለሰ። መናገር አቃተው ንጂ፣ ለባለቤቱ፣ ለኤልሳቤጥ፣ ትልቅ የምሥራች ይዞላት መጥቶ ነበር! መናገር ግን አልቻለም! በጽሑፍ ይነግራት ይሆን?

ምን ንደ ሆነ ናያለን።

ግዚአብሔር ማርያምን ይመርጣል

ግዚአብሔር ድንቅ ለሆነው መልአክ ለመልእክተኛው ገብርኤል
ልክ ንዲህ አለው፡- «ገብርኤል፣ በናዝሬት ለምትገኝ ማርያም

መልእክቴን የምደርስበት ጊዜ አሁን ነው፡፡» ገብርኤል ወደ ምድር ለመሄድ ወደያውኑ ተነሣና ሄደ፡፡ ማርያም ውብና ምልክት ጸጋ የሆነች ወጣት ሴት ነበረች፡፡ ማርያም ዕድሜ ልክን የኖረችው በናዝሬት ነበር፡፡ የተወለደችውም ዚሁ ናዝሬት ነበር፡፡ ወላጅ ሀብ ም አልነበሩም፤ ይሁን ንጂ፣ ከፍተኛ ዋጋ የነበረው አንድ ነገር ሰጥተዋት ነበር፡፡

ማርያም በመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ግሩም በሆነ ሁኔታ የተካነች ነበረች፡፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ያላት ውቅቷ ምን ያህል ይሆን ብሎ ማንም ሰው ቢጠይቃት፣ «ንዲህ ባሉ ወላጆች ውስጥ ተወልጄ ንዴት ላውቀው ችላለሁ? ነርሱ ሲያወሩ ሰማለሁ፡፡ አክስቴ ኤልሳቤጥና አጎቴ ዘካርያስ ሊጠይቁን ሲመጡ ያኔ ውይይቱ ቸውን መስማት ነው! ረገፍኸም ጥቅሶችን በቃላቸው ነው የሚወጡት፡፡ አጎቴ ዘካርያስ ካህን መሆኑን ወቃለህ፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ያሉት ሪከች ደስ ይሉኛል፡፡ ሁሉን ማስ ወስ ግን አልችልም» ትለው ነበር፡፡

ማርያም የተወሰነ መደበኛ ትምህርት ነበራት፡፡ ወንድ ብትሆን ኖሮ ልገኘው የምትችለው ያህል ትምህርት አልነበራትም፤ ዳሩ ግን ፊደሎችን አጠናቅቃ ስክም ወቃቸው

ድረስ ሳንቃ ላይ የጻፈች አጥን ቸው ነበር። የአነጋገርዋ ግልጽነትና የአደማመጺ ጉልህነት ንጹሕ ይሆንላት ዘንድ ጮክ ብላ ነብ ነበር።

ልጆች በ ስራኤል በክብር ነበር የሚያዙት፤ ይህም ግሩም ነገር ነበር!

ማርያም የቤት አያያዝ ሙያ ተምራ ነበር፤ ይኸውም፡- ቤተሰብን መንከባከብና፤ የሕፃን አያያዝን የመሳሰሉ ነበሩ። ይሁን ንጂ፤ ማርያም የማስ ወስ ችሎ ዋንም አዳብራው ነበር። መምህራኖች የማስ ወስ ችሎ ዋ ቃል በቃል ፍጹም መሆን ንዳለበት የግድ ነው ይሉ ነበር።

ተፈጥሮን ማጥናት በተ መለከተ ማርያም አስተዋይ ንድትሆን አደረጋት። ከዚሁም ሌላ፤ ሴቶች አግብተው ልጆችም ከወለዱ፤ ትምህርት ቤት ገና ከመጀመሩ በፊት ልጆቻቸውን ብዙ ነገር ንዲያስተምሯቸው ይጠበቅባቸው ነበር።

ትንሽ ቆየት ብላ ማርያም አንድ በናዝሬት ውስጥ የሚኖር ወጣት ለማግባት ጭ ነበር። ንዴት ያለ ማኝ ግሩም አናጢ ነበር መሰላችሁ። ምብዛም ሽቅርቅር አይሁን ንጂ፤ ሲበዛ ቸር ነበረ። «በሕይወትሽም ንኳ የመጣ የሴፍን በሐቅ የምትተ ማመኝበት ሰው ነው፤» አለቻት፤ ማርያም ናቷን ሁለቱ ቤቱን ያጸዱ ያሉ። «ስለ ግዚአብሔር ሲናገር ደስ ይለኛል። የሴፍ

ያስተማምነኛል። ርግጥ ነው፤ ባለጠጎች ላንሆን ንችላለን። ድሮም ቢሆን ባለጠግነትን የት አወቅሁትና። አባዬ ባለጠጋ አይደለም። የሴፍ ጤና ከሆነና ከሠራ ግን፤ አንራብም። የቤት ዕቃዎቻችንን በሥራ ቦ ው ማለትም በአባቱ የሥራ ቦ የሠራ ነው። ስከ ጋብቻችን ጊዜ ድረስ የራሱ የሥራ ቦ ይኖረዋል ብዬ አምናለሁ። አሁን የቤት ዕቃዎችን፡- ንደ ጠረጴዛ፤ አልጋ፤ ና ለልብሳችን የሚሆን ባለመሳቢያ ቁም ሳጥንና የመሳሰሉትን የሠራ ነው። ወለሉ ላይ ባለው ምንጣፍ ላይ ንቀመጣለን፤ አንዲት ውርንጭላ ደግሞ ስፈልገናለች። ንዴ፤ አዎን፤ ዳቦ የምጋግርበት ምጣድ ይኖረኛል። የሚያስፈልገን ሁሉ ይኖረናል።»

«ማርያም የዛሬ ዓመት ንደም ገቢ ሳስበው! ቤቱን ጥለሽ ስትሄጂ በጣም ትናፍቁኛለሽ።»

«ብዙ አንራራቅም ኮ፤ ማዬ ትንሽ ብንራራቅ ነው። የሴፍ አሁን የምንኖርባትን ትንሽ ቤት ያዘጋጀ ነው። የሥራ ቦ ው ከትንሿ መኖሪያ ቤ ችን አጠገብ ይሆናል። የመጋዙ፤ የሞደሻውና የሚስማር አጠቃቀሙን ያውቅበ ል፤ በጣም ጉብዝ ነው። ከትንንሾቹ ልጆቻችሁ ጋር አንቺና አባዬ ልትጠይቁን ስትመጡ በጣም ነው የምፈነድቀው።»

«የልጆቹ ላቋ አንቺ ብቻ ነሽ ማርያምዬ! ወይ ጉድ፤ ከምኔ ፈጥናችሁ አደጋችሁ! ደግ፤ ስቲ ዛሬ ጧት ከገበያ የምገዛቸው አንዳንድ ነገሮች አሉና ወደ ገበያ ልሂድ። ኔ ስክመጣ አንቺም ብዙ የምትሠራው ነገር አይጠፋም፤ ማርያምዬ። ዳቦውን ያየሽልኝ፤ ጉሽ የ ኔ ልጅ! ስክመለስ ሳይበስል አይቀርም። ንዳያርርብን።» ብላት ናቷ መንገዱን አቀናች።

ማርያም መጋገሪያው ውስጥ ያለውን ዳቦ አየት አደረገች። ሊበስል ትንሽ ቀርቶ ል። ማርያም የመጋገሪያው ክዳን ዘጋችና ወደ ጠረጴዛው ፊቷን መለሰች።

ንዴ፣ አንድ የሚያንጸባርቅ መልአክ አጠገቧ ቆሟል! ገብርኤል ነበር። ደርሷል ለካ! ከጠረጴዛው አጠገብ ቆሟል። ማርያም ደነገጠች። ጌላም አፈገፈገች።

«ሰላም!» አላት መልአኩ። « ንኳን ደስ አለሽ! ተደሰቺ! ምርጥ የሆንሽ ሴት ነሽ። ግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነው!» አላት።

ማርያም ግራ የገባትና የተገረመች ትመስላለች። በዚህ ንግግሩ መልአኩ ምን ማለቱ ይሆን? በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ መላ ክትባ ነብ ኖሮ ማርያም ይበልጥ ትደነግጥ ነበር፤ አሁን ግን ምብዛም አልደነገጠችም። ይሁን ንጂ፣ መደንገጡን በመጠኑ ደንግጣ ነበር።

«አትደንግጩ፣ ማርያም፤» አላት መልአኩ፤ ለዘብ ባለና አረጋጊ በሆነ አነጋገር። «አሌላ ሴት በላይ ግዚአብሔር ሊባርክሽ ወስኖአል። ተስፋ የተደረገለትን አዳኝ ወይም የመሲሐ ናት ትሆኑ ዘንድ ግዚአብሔር መርጠሻል። ትንሽ ሕፃን ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ። ርሱም ላቅ ይሆናል። የማዕረግ ስሙ የልዑል አምላክ ልጅ የሚል ይሆናል፤ ግዚአብሔር አምላክ ደግሞ የዘር አባቱ የሆነውን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል። ከዚህም በጎላ በ ስራኤል ላይ ለዘላለም ይነግሣል። ለግዛቱ መጨረሻ የለውም» አላት።

ማርያም የምትለው ጠፋባት። መልአኩ ክቱን ልትቀበለው አልቻለችም። ርሷ- ርሷ የ ግዚአብሔር ልጅ ናት ልትሆን?

የሚገርም የምሥራች ቃል! የመሢሐ አመጣጥ የሚገርም ዜና ነው፤ ግን- ግን-

«ተወኝ ባክህን፤» አለች በተርበተበተ ድምፅ፤ ና ጆ ም ይንቀጠቀጡ ነበር፤ « ባክህን ይቅር አድርግልኝና አንድ ነገር ስቲ ልጠይቅህ፡- ይህ ያልከው በ ኔ ላይ ንዴት ይፈጽማል? ኔ ላገባ የ ጨሁ ንጂ፤ ገና አላገባሁም፡፡ ንዴት ብዬ ነው ዲያ ልጅ የምወልደው? ሕፃን አባት ያስፈልገዋል፡፡ አይደል ንዴ?»

መልአኩም ለማርያም ደስ የሚል ፈገግ አሳያትና ንዲህ ሲል አስረዳት፡- «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑል ይል ይጸልልሻል፡፡ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱሱ፤ የ ግዚአብሔር ልጅ ይባላል፡፡ አየሽ?» አላት፡፡

መልአኩ ከመሄዱ በፊት ማርያምን ንደ ማጽናናት አድርጎ ለትንሽ ጊዜ አነጋገራት፡፡ ስለ አክስቱ ኤልሳቤጥ አንድ አስደሳች ዜና አጫወ ት፡፡

«ዘመድሽ ኤልሳቤጥ፤ አሮጊት ብትሆንም ንኳ፤ በሦስት ወር ውስጥ ወንድ ልጅ ትወልዳለች፤» አላት ገብርኤል፡፡ «ለ ግዚአብሔር የሚሳነው የለም፤» አላት በመቀጠል፡፡

ነዚህ ቃላት ለማርያም ብር ትን የሰጧት ይመስላል፡፡ ና፤ ንዲህ አለች፤ « ኔ የ ግዚአብሔር ነኝ፤ ነፍሴም ሥጋዬም፡፡ የፈለገውን ልፈጽምለት ፈቃደኛ ነኝ፡፡ ያልከው ሁሉ በ ውነት የሚደርስ ያድርገው፡፡»

ከትንሽ ጊዜ በኋላ መልአኩ
ሄደ። ማርያም ደግሞ ብቻዋን
ቤቱ ውስጥ ቀረች።

ንዴት ያለ ዜና ነው!
መሢሐ ሊመጣ ነው! ና
ርሷ፤ ማርያም፤ ናቱ
ልትሆን ነው! ማርያም
በጣም ተደናግጣና ትጉ ስለ
ነበር የም ደርገው ነገር
ጠፋባት። መሢሐ ሊመጣ
ስለሆነ ሰው ንዴት ደስ
ይለው! ማርያም ከልጅነቷ

ጀምሮ ስለ መሢሐ መምጣት ሰም ለች። መጽሐፍ ቅዱስ
ንደሚመጣ ተናግሮአል። ቤተሰቦ ፣ የዮሴፍ ቤተሰቦች፣ ዮሴፍም
ራሱ ና ሌሎች ንደ ርሷ የመሢሐን መምጣት በጉጉት
ይጠባበቁ ነበር። አክስት ኤልሳቤጥና ካህኑ አጎት ዘካርያስ
የመሢሐን መምጣት በጉጉት ተጠባበቁ፤ የአዳኙን መምጫ
ማለት ነው። አሁን ሊመጣ ነው፤ ርሷ፤ ማርያም፤ ደግሞ ናቱ
ልትሆን ነው።

ግዚአብሔር ኔን መምረጡ ያልተለመደ ነው! ኔ
ንዲሁ ተራ ሴት ነኝ። ይህንን ለ ማዬ መንገር አለብኝ!» አለች።

ነገር ግን ናቷን ፍለጋ ተነሥ ልትሄድ ስትል፤ አንድ ነገር
ትዝ ብሎአት ቆመች። ናቷም ቢሆኑ መሢሐን ሲትጠብቁት
የኖሩ ናቸው። ናቱ ለምትሆን ሴት ይህ ርግጥ ትልቅ ክብር
ነበር፤ ነገር ግን ምን- የመሲሐ ናት የምትሆነው ልጃቸው
ማርያም መሆኗን ባወቁ ጊዜ አባትየውስ ምን ይሉ ይሆን? ዮሴፍስ
ቢሆን ምን ይል ይሆን- አቤት፤ ዮሴፍ ምን ይላል . . . ?

መልአክ መጥቶ ንዳያት ሲሰሙ ያምኑ ይሆን?

የማርያም ደስ ና ፍሥሐ መሬት ውስጥ ገባ። የ ያት ነገር
ቢኖር አለመግባባት. . . በናዝሬት ስለ ነበረችበት ጊዜ የተነሣ
የሚወራ ሐሜት ማለት ነው . . . ወላጅ በሐፍረት

አንገ ቸውን የደፉበት ጉዳይ . . . ና ጮኛዋ የሴፍ በ ርሷ ምክንያት መሳቂያ የሆነበት ነበር ያስጨነቃት። በየሴፍ ላይ የምር የሆነ ችግር ሊነሣ ይችላል።

የማርያም ደስ አስቀድሞ ወደ መራራነት (ምሬት) ተለውጦ ነበር።

የለም፣ ለ ናቷ ልትነግራቸው አትችልም። «ምናልባት ግዚአብሔር ይነግራቸው ይሆናል። ምናልባት ይነግራቸዋል።» ስለ አስገራሚው ምስጢሯ የም ካፍለው ማንም የለም። የሚ ረዳላት አይኖርም።

ከዚህ በኋላ አክስት ኤልሳቤጥን አስመልክቶ መልአኩ የነገራት ዜና ወደ ማርያም አ ምሮ መጣ። ስለ አክስት አልሳቤጥ የተነገራትን ዜና ለጊዜው ረስ ው ነበር።

«ለምን ነበር መልአኩ ስለ ኤልሳቤጥ የነገረኝ?» በማለት ተገ ረመች። «አዎን፣ አክስቱን ኤልሳቤጥ ባያት ደስ ይለኛል። ለ ርሷ ልነግራት ችል ነበር። ርሷ ትረዳኛለች። ርሷ በርግጥ ለ ግዚአብሔር ቅርቡ ናት፤ አጎቱ ዘካርያስም ቢሆን ካህን ነው። አዎ፣ ነርሱ ይረዱልኛል! በምነግራቸው ዜናም ደስ ይላቸዋል። ንዴ፣ ማንም ስለማይረዳው ብቻ በዓለም ሁሉ ድንቅ የሆነ ዜና ለምን ምስጢር ሆኖ ተዳፍኖ ይቀራል?» አለች።

ናቷ ወደ ቤት ንደ ገቡ፣ ማርያም ናቷን፣ « ማዬ፣ አክስቱ ኤልሳቤጥን ላያት መሄድ ፈልጌ ነበር» አለች።

«ምን?» አሉ ናቷ። «በ ጮኝነት ጊዜሽ ማርያም፣ ሌላስ የምትጨምራው ነገር አለ? ይህንን በማድረግሽ ሰው ምን የሚል ይመስልሻል? የሴፍስ ስለዚህ ጉዳይ ምን ይላል?»

«ምንም ቢሆን መሄድ ፈልጋለሁ፤ ማዬ፤ ፍቃድሽ ከሆነ? አክስቴን በጣም ንደምወዳት ውቂያለሽ።»

«ጥሩ፤ ጥሩ . . . ከማግባትሽ ወይም ከሠርግሽ በፊት ርሷን ለማየት የመጨረሻው ዕድልሽ ስለሆነ፤ ሄደሽ ብ ያት ጥሩ ይመስለኛል። ስቲ ለአባትሽ ደግሞ ንንገረው።

«ማርያም፤ ኤልሳቤጥን ልትጠይቅ መሄድ ፈልጋ ነበር፤» ስትል ለአባትየው ነገረቻቸው። ሄዳ ችንን ብትጠይቃት ጥሩ ይመስለኛል። ኤልሳቤጥ ንደ ሆነ የማርያም ነገር አይሆንላትም፤ በጣም ትወዳ ለች። ምን ይመስልሃል?»

«ጥሩ ነው፤ ብቻዋን መሄድ ንደማትችል ግን የተረጋገጠ ነው። ረጅም ጉዞ ነው። መንገድ ላይ ማደር አለባት። መሄድ ከወሰነች፤ ስቲ ወደ ደቡብ የሚጓዙ ቤተሰብ ናፈላልግና ከ ነርሱ ጋር ንልካ ለን። ንደ ኔ ንደ ኔ ቤቷ አርፋ ብትቀመጥ ይሻል ነበር» አሉ።

በማግሥቱ ግን የማርያም አባት ልጃቸውን የሚያስደስት ዜና ከገበያ ይዘው መጡ። ወንዶች አባቶች ብዙ ጊዜ ዜናውን የሚያገኙት ከገበያ ቦ ነበር፤ ሴቶች ዜና የሚያገኙት ከው ጉድጓድ ማስሮዎቻቸውን ይዘው ው ን ለመቅዳት በሚሄዱበት ጊዜ ነበር። የአባትየው ዜና ከሁለት ቀናት በኋላ ወደ ደቡብ የሚጓዝ ቤተሰብ ማግኘቱንና ማርያም ከ ነርሱ ጋር መሄድ ትችል ንደ ሆነ መጠየቁን ነበር። አለማቅማማት ሺ ብለዋል። ንዳውም አሳቡን በደንብ ደግፈው ል። ለመሄድ በርግጥ ከወሰነች፤ ልጆች ንዳሏቸውና ከማርያም ጋር አብረው ቢጓዙ መልካም ንደ ሆነ ነገረዋቸዋል።

ማርያም ለመሄድ ወስናለች፤ መልካም። አሁን በዓለም ሁሉ ካሉት ሰዎች ማርያም ለማየት የፈለገችው አክስት ኤልሳቤጥን ብቻ ነበር። «አመሰግንሃለሁ፤ አባዬ፤» አለችና ማርያም በጉጉት

ሻንጣዋን አዘጋጀች።

ወደ ደቡብ አብራቸው የምትጓዘው ቤተሰብ ቸር ነበሩ። የየራሳቸውን ዕቃ ይዘው ነበር፤ ርስ በርስ የሚጨዋውቱባቸውም ብዙ ጉዳዮች ነበሯቸው። ማርያምም ብትሆን በአ ምሮዋ ብዙ ነገር ይዛ ነበር። አንዳንዴ በአቧራማው መንገድ የተጓዘች ሳለ ከደስ ብዛት የተነሣ የቀን ቅዠት ይዟት ልም ይል ነበር።

አንዳንዴ ልጆቹ ከመንገዱ የተነሣ ሲደክማቸው ጫው ቸውና በረ ቸው ነበር። በመንገድ ዳር ያሉትን አበቦች የቀጠፉ፤ በየተራ ተረት ያወሩ፤ የተለያዩ ወፎችን ድምፅም ያዳመጡ ተጓዙ።

በመጨረሻ፤ ከአክስቷ ኤልሳቤጥና ከአጎቷ ዘካርያስ ቤት ደረሱ። ቤ ቸውም ለካ ዛው ማዶ ነበረ። የካህኑ ቤት - ቀዝቀዝ ያለና ጸጥ ያለም ጓዳ ንደ ነበረው ማርያም አስ ውሳለች። አጎት ዘካርያስ ካህን ነበረ።

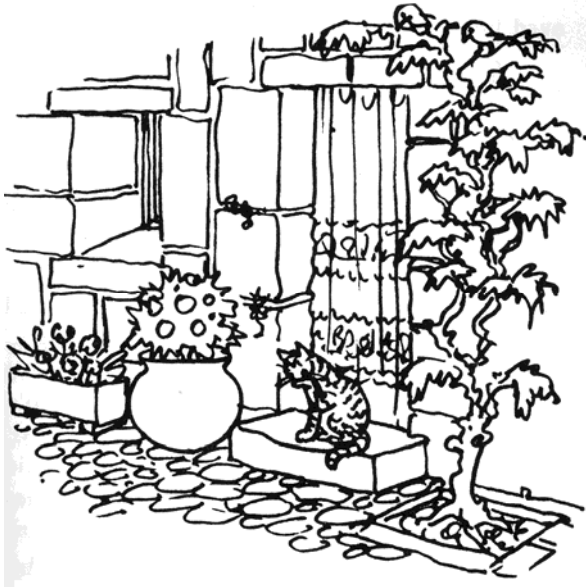
ማርያም ገና ትንሽ መንገድ የቀራቸውንና አብረዋት የተጓዙትን ሰዎች ደ ና ሁኑ አለቻቸው። ማርያም ልጆቿን ሳመቻቸው፤ አህዮቹንም በ ጆ የዳሰሰች ተሰናበተቻቸው። ተጓዦች በሞላ፤ ርሷም ጭምር፤ ከጉዞው ርቀት የተነሣ ሞቋቸው፤ አልቧቸውና ደክሟቸው ነበር። ልብሳቸው ቆሽሾ ስለ ነበር፤ ለ ግራቸው መ ጠቢያ የሚሆን ቀዝቃዛ ው ለማግኘት ተመኙ።

ማርያም ብቻዋን ቀር ወደ ቤቱ የገባች ያለ፤ ቅር አላት። በመጨረሻ፤ ምሥጢርዋን ለሌላ ሰው ካፍል ይሆን? ምናልባት፤ ላ ካፍል ትችላለች።

አክስት ኤልሳቤጥ አወቀች

«ከሁሉ በላይ በዓለም ለማየት የምፈልገው ሰው ካለ አክስት ኤልሳቤጥ ነው። ርሷን ላናግራት ችላለሁ። ርሷ ሁልጊዜ ለማዳመጥ ጊዜ ስላላት ምስጢራዊን ልነግራት ችላለሁ። ለ ርሷ ይገባ ል።» ማርያም ይህንን አንዴ ለገዛ ራሷ ሹክ ካለች፣ መቶ ጊዜ ተናገረችው ንደ ማለት ነው። ና ስለዚህ ከናዝሬት አክስቷ ወዳለችበት ጉዞዋን ቀጠለች። ይሁን ንጂ፣ አሁን ወደ አክስቷ የሚወስደውን መንገድ ንደ ያዘች ማርያም ኅፍረት ብጤ ተሰማት።

የጓጓችው ጊዜ ይህንን ነበር- ማለት አክስት ኤልሳቤጥ ቤት ለመድረስ። አሁን ግን፣ ሆኖም ቀረም . . . « ንዴ፣ አክስቴ ግን ኮ ንደምመጣ አ ውቅም። ና ደግሞስ በ ውነት ምስጢራዊን ለሌላ ሰው ከቶ መናገር ችላለሁኝ?» ተፈጥሮአዊ ጥርጣሬ፣ በተለይ ንዲህ ያለ ትልቅ ነገር በአ ምሮ ይዞ ዝም ማለት።

ነገር ግን የማርያም ጥንካሬ ወይም ድፍረት ቤት ከመድረሷ በፊት ንደገና ሰብሰብ አለ። የአክስቷ ደስ የሚለው የፍቅር ና የቸርነት ትዝ ምች ብር ትን ሰጡዋት።

የአክስት ኤልሳቤጥ ተወዳጅ የ ት ሴት ልጅ ነበረች። ያ የተለመደው የማርያም ብሩህ ስሜት ወረራትና ዘና ባለ አረማመድ በሩ ጋ ተጠጋች። ውጪ የነበረው የተነጠፈ ድንጋይ ጥቦ ነበርና ቦ ው በአጠቃላይ ውብ ሆኖ ነበር። በአትክልት ቦ ው አበቦች ፈክተው ነበር። የአክስቱ ቤት ሁሌ ማራኪ ነበር።

ማርያም በራፉ ላይ ተንጠልጥሎ የነበረውን የጥልፍ መጋረጃውን ገለጥ አድርጋ፤ «አክስት ኤልሳቤጥ! አክስቱ! ልጠይቅሽ ኮ መጥቻለሁ!» አለችና ተጣራች።

«ይኸ በርግጥ የማርያም ድምፅ መሆን አለበት! ንዴ ማርያም አንቺ ነሽ! የሚል ድምፅ ከአንድ ክፍል ውስጥ ተጣራ። ና አክስት ኤልሳቤጥ ፈጥና ወጥ ጆ ን ዘርግ ማርያምን ጥምጥም አድርጋ አቀፈቻት። ቸሯ አክስት ኤልሳቤጥ የሳመቻት ሳለ፤ ማርያም ለልቧ ሰላም ተሰማት። «አክስቱ ንደምመጣ ትጠባበቅ ነበር ማለት ነው።» አለች ማርያም በውስጧ።

አክስት አልሳቤጥ ሲያይዋት ገና ውብ ናት። ግንባሯ ላይ የነበረ የንዝን መስመር የለም። ሽቦቷ ያንጸባርቃል፤ ፈገግ ዋ ደግሞ ደስ ን የተላበሰ ነበረ።

«ማርያም ሆይ፤ ግዚአብሔር ከሴቶች ሁሉ መሃል መርጠሻል! ልጅሽም የ ግዚአብሔር ልዑል ሞገስ ተመድቦለ ል። የጌ ዬ ናት ልትጠይቀኝ መምጣቷ ንዴት ያለ ክብር ቢሰጠኝ

ነው! ገና ገብተሽ ሰላም ስትሰጭኝ ያልተወለደው ልጄ በደስ በማ ፀኔ ውስጥ ሲዘልል ተሰማኝ።» (ስለዚህ መልእክት ስለ አክስት ኤልሳቤጥ የተናገረው በርግጥ ልክ ነበር ማለት ነው!) የማርያም ጥንካሬ ያደገ ሄደ።

«ማርያም፣ ግዚአብሔር ያለውን ሁሉ ንደሚሆን አምነሽ ነበር፤» አለች አክስት ኤልሳቤጥ። በመቀጠልም፣ « ግዚአብሔር ንደም ምኝው ተማምኖብሻል። ለዚህም ነው ደግሞ ይህንን ግሩም የሆነ በረከት የሰጠሽ» አለቻት።

ስለዚህ አክስት ኤልሳቤጥም አውቃ ነበር ማለት ነው! ምሥጢሩንም የነገራት ግዚአብሔር ነበር። ስለሆነም ማርያም መናገር፣ ማስረዳት አሁንም ማስረዳትና ማሳመን አላስፈለጋትም። አክስት ኤልሳቤጥ አውቃ ነበር! የነገራት ደግሞ ግዚአብሔር ብቻ መሆን አለበት።

የማርያም ደስ ወሰን ድንበር አልነበረውም። አቤት፣ ንዴት ደስተኛ ነበረች! ቤቱ ሁሉ በ ግዚአብሔር ሕልውና የተሞላ መሰለ። የካህን ቤት ነበረና፣ መሆንም ነበረበት፣ ይኼ ግን በተለየ ሁኔ ግሩም ነበር! አክስት ኤልሳቤጥም በርግጥ በመንፈስ ቅዱስ ተ ሞል ነበር።

የማርያም ጥርጣሬ፣ ከነበራት ማለት ነው፣ ሌላም ቀርቶ ፍርሃት ሁሉ ተወግዶላት ነበር። በሰላም፣ በፈንጠዚያና በመንፈስ መነቃቃት የተሞላች መስሎ ተሰማት። ና በመጽሐፍ ቅዱስ ል ነብቡት ንደምትችሉ ውብ በሆነ ጣፋጭ ዜማ አማካኝነት ትክክለኛውን ስሜቷን ከውስጥ ልብዋ በማፍለቅ ተናግራ ዋለች። ይህንንም ውዳሴ ማርያም ንለዋለን።

ይህንን የማርያም ውዳሴ
(መዝሙር) ስትሰማ ኤልሳቤጥ
በስሜት ተነካች። ማርያም
አሳቧን የገለጸችው፤ በልጅነቷ
ከመጽሐፈ ቅዱስ ባጠናቻቸውና
በልብዋና በአ ምሮዋ ውስጥ
በያዘቻቸው ሐረጎች ነበር።

ካህኑ አጎት ዘካርያስ፤
የማርያም ላቅየው አጎት
ማለት ነው፤ ወደ ቤት ገባ።

« ንዴ ንዴ፤ አጎት
ዘካርያስ ንደምናለህ?» አለች
ማርያም ልትቀበለው ወደ ርሱ
የሮጠች።

ደስ የሚል ፈገግ አሳያት፤ ዳሩ ግን አንዳች ቃል አልተናገረም። ማርያም ከ ርሱ ፊቷን መልሳ አክስት ኤልሳቤጥን ተመለከተች። የአክስቷም ፊት «ትንሽ ቆዩ! ኋላ አስረዳሻለሁ፤» የሚል ምልክት አሳያት። በዚያን ጊዜ አጎት ዘካርያስ ንደገና ወደ

ውጪ ወጣ።

« ረኩን ነግርሻለሁ፤ ማርያም፤» አለች አክስት ኤልሳቤጥ።
«ከዚያ በፊት ግን የ ኔ ቆንጆ፤ ሳይርብሽ አይቀርምና መ ጠብና መብላት አለብሽ።»

ከዚህ በኋላ አክስት ኤልሳቤጥ ስለ አጎት ዘካርያስ ቤተ መቅደስ ውስጥ ገብቶ ተግባሩን ንዳከናወነና ይህም ደግሞ ዕድለኛ ለሆነ ካህን በሕይወቱ ውስጥ አንዴ የሚደርስ ንጂ ሌሎች ካህናት ዕድሜ ልክ ሊያገኙት የማይችሉት ክብር ለ ርሱ መድ ረሱን፤ ንዴት አድርጎ መልአኩ ገብርኤል ከመሠዊያው አጠገብ ቆሞ ሕፃን ልጅ ንዲሰጠው የጸለየው ጸሎት ንደ ተመለሰለት ንደ ነገረው ለማርያም ነገረቻት። (ማርያም፤ አጎቷና አክስቷ መጀመሪያ ከተጋቡበት ጊዜ ጀምሮ ልጅ ንደሚፈልጉ ውቅ ነበር። አሁን ርግጥ ሽምገልና አርጀት ብለዋል።)

አክስት ኤልሳቤጥ በመቀጠል አጎት ዘካርያስ መልአኩን ንደ ለመነው- ንዳውም ከገብርኤል ትንሽ ክርክር ቢጤ ውስጥ መግባቱን ለማርያም አጫወተቻት። (አ ምኒም? ነዚህ ሰዎች ኮ የሚገርሙ ናቸው! ምን ንዳለው ውቂያለሽ - ምልክት ፈልጋለሁ አለ፤ ተሰጠውም። መልአኩም አለው «ምልክት ንደ ሆነ ይሰጥሃል፤ ውድ ወዳጄ። ልጄ ስኪወለድ ድረስ ድዳ ትሆናለህ!» አለው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አጎት ዘካርያስ አንድ ቃል አልተናገረም፤ አንድ ስንኳ!

«ምስኪን ሰው፤ ሰዎች ንዲረዱት ብሎ ጆቹን ሲያወራጭ ማየቱ በጣም ያሳዘን ነበር። አንዳንዴ ደንቆሮም ነው ንዴ ብዬ ገረማለሁ። ነገር ግን ውቃላችሁ? ይገባዋል። ከመልአክ ጋር ክርክርን መግጠም የሚገርም ነገር ነው! ሌላ ጊዜ የሚደግማት አይመስለኝም። ዜናውን ሊነግረኝ ሲፈልግ በጽሑፍ ይሰጠኝ ነበር። በርግጥ፤ አሁን ጽሑፉ አያስፈልገኝም! የአጎት ዘካርያስን ጽሑፍ ባነበብኩ ጊዜ ከመጠን በላይ ተደስተኩኝ።»

አክስት ኤልሳቤጥ ግዚአብሔርን የምትፈራና ለዛ ያላት ሴት ነበረች።

« ግዚአብሔር ለ ኔ ንዴት ያለ ቸር አምላክ ነው!» አለች አክስት ኤልሳቤጥ። በመቀጠልም፤ «ቤተሰብ ስላልነበረኝ ሁሌ ንዴ ተዋረድሁ ይሰማኝ ነበር። ያንዳንዷ አይሁዳዊት ሴት ልጄ መሢሕ፤ አዳኝ ይሆናል ብላ ተስፋ ደርግ ነበር፤ ስለዚህ ልጅ ከሌለ፤ ተስፋ የለም ማለት ነው። ንዴት ያለ ክብር ነው ባንቺ ላይ የወረደው፤ ማርያም! በ ኔም ላይ ጭምር፤ ምክንያቱም ልጄ የመሢሕ አዋጅ ነጋሪና በአዳኙ ፊት ለፊት የሚሄድ ይሆናልና» አለች።

ማርያም ከአክስት ኤልሳቤጥ ጋር ሦስት ወር ቆይ ለች። ሦስት ደስ የሚሉ ወራት ነበሩ። አንዷ በጣም ወጣት፤ ሌላዋ አሮጊት! ሁለቱ ንዴት ያለ ግሩም ጨዋ ይጫወቱ! በደስ ምክንያት በላቅ ፈነደቁ። አቤት፤ ግዚአብሔርን ንዴት ያመሰግኑት!

አሁን በአንድ ሳምንት ውስጥ የአክስት ኤልሳቤጥ ልጅ መምጣት (መወለድ) አለበት። ማርያም ወደ ቤት የመመለሻዬ ጊዜ ደርሷል ብላ አስበች። ለሠርጉ ገና ዝግጅት መደረግ ንዳለበት በማሰብ፤ ወደ ሰሜን (ከናዝሬት አልፈውም ቢሆን) የሚጓዙ ሰዎች ንዴ ተገኙ፤ ማርያም ከ ነርሱ ጋር ንድትንዝ ከአክስቷ ጋር ተስማምተዋል።

ናዝሬትን አልፈው ወደ ሰሜን የሚጓዙ ቤተሰብ ተገኝተዋል። ማርያም ከ ነርሱ ጋር ብትሄድ ደስ ንደሚላቸው ገለጹ። ስለዚህ ማርያም ለሚሄድ ተዘጋጀች።

«በመምጣትሽ ደስ ብሎኛል፤ ማርያም፤» አለች አክስት ኤልሳቤጥ። «ጽናትና ብር ት ሆነሽኝ ከርመሻል። በዚሁ ዕድሜዬ በሕፃኑ መልካም ዜና (የምሥራች) ስሜቴ ቢነቃቃም፤ አንቺ ግን ትንሽ ንፍረት ንዴ ተሰማሽ አውቃለሁ! አንቺ ስከ መጣሽ ድረስ ራሴን ለአምስት ወራት ያህል ደብቄ ቆይቻለሁ። ኔ ተደብቄ አጐትሽ ዘካርያስ ሳያነጋግረኝ-አይፈረድበትም፤ ንዴት ያናግረኝ? አንቺ በመኖርሽ ደስ ችን ሆነሽን ቆይተሻል። ግዚአብሔር በመንገድሽ ሁሉ ካንቺ ጋር ይሁን፤ ተባረኪ! ግዚአብሔር ሁሉ በ ጁ ነው፤ ማርያምዬ» አለቻት።

ማርያም ወደ ማዶ ከተሻገረች በኋላ በ ጅዋ ደ ና ሁኑ አለቻቸው። የተባረኩ ባልና ሚስት አዛውንቶቹም ከዓየናቸው ስክትሰወር ድረስ ጆቻቸውን አውለበለቡላት።

ማርያም ቤቷ ከመድረሷ በፊት (የብዙ ቀናት የ ግር ጉዞ ነበር)፤ ኤልሳቤጥ ልጇን ተገላገለች። ወንድ ልጅ ነበረ፤ ደስ ውም ግሩም ድንቅ ነበረ። ኤልሳቤጥንና ዘካርያስን ንኳን ደስ አላችሁ ለማለት ጐረቤቶቻቸው ሁሉ መጡ። ከቅርብ ያሉት ዘመድ አዝማድ በሕፃኑ ስም ማውጫ በዓል ላይ ንዲገኙ ተጋበዙ። (ማርያምና ቤተሰቦ ስለዚህ ጉዳይ ናዝሬት ሆነው የሰሙት ቆየት ብለው ነበር።)

ሕፃኑን ለመሰየም ምን ጊዜም ማከናወን ይቻል ነበር። ይህ ግን ተአምረኛ ሕፃን ስለ ነበረ፤ ከሽማግሌ ወላጆች የተወለደ ስለሆነ ማለት ነው፤ ይህንን ስም የማውጣት ሥነ ሥርዓት ለየት የሚያደርገው ነገር ነበረ። አባትየው ምስኪኑ ዘካርያስ አሁንም ዱዳ ነው። ብዙ ሰዎች ንደ ደንቆሮም ነበር የቆጠሩት፤ በቃል ከማነጋገር ይልቅ በምልክት ያነጋግሩት ነበር። ደንቆሮ ይሁን አይሁን ኔ አላውቅም። ሰዎች ብዙ ጊዜ

ስለማያስቡ፤ ሁኔታቸውን በማየት ብቻ ደንቆሮ ይሁን አይሁን አይ ወቅም ነበር። (አንድ ጊዜ አንድ ዓይነ ሥውር ሰዎች ሁልጊዜ ንደሚቀልዱበት አጫውቶኛል።)

«ግሩም ነው፤ ሕፃኑ አሁን የስምንት ቀን ልጅ ሆኗል። ደስ የሚል ትንሽ ወንድ ልጅ። ንደ ትንሽ ልዑል (ንጉሥ ልጁ) ለብሶ አልጋው ላይ ተጋድሟል። ሥነ ሥርዓቱም በዚችው ቀን ይከናወናል።

ከዚህ በኋላ ግብዣ ስላለ

በየዓይነቱ ምግብ ተዘጋጅቷል።

የኤልሳቤጥ ወዳጆች የሆኑ ሴቶች ሁሉን ነገር አዘጋጅተዋል። ሁሉ ነገር ዝግጁ ቢሆንም ንኳ፤ አንዳንዶቹ ማጣፈጫ የጨመሩ ጥሩ ምግብ ንዲሆን ያደረጉት ነው።

አንዳንድ ሴቶች የሕፃኑን አልጋ ከብበው፤ ምላሳቸውን ያወጡ ና በጣ ቸው የልጁን ፊት ቆንጦጥ ያደረጉ ሊያስቁት የሚሞክሩ ነበሩ። ከስምንት ቀን ሕፃን ፈገግ ን ፍለጋ!

«ማሙሽዬ፤ ለአክስትህ ፈገግ የለህም? ውዱ ትንሹ ዘካርያስ!

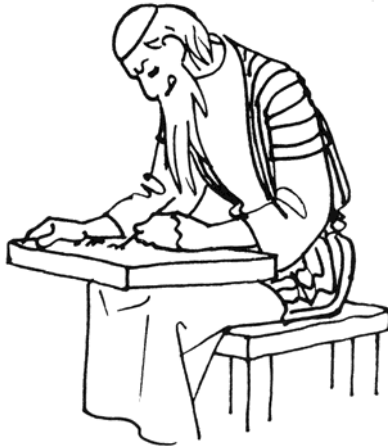
«ዘካርያስ አትበሉት!» አለች። «ስሙ ዮሐንስ ነው» አለቻቸው።

«ምን አልሸ፤ አልሳቤጥ?» መሳቂያ ንዳትሆኚ! በአባቱ ስም ዘካርያስ ነው የምትደው። ዮሐንስ ልትደው አትችደም። በቤተ ሰቡ ውስጥ ዮሐንስ የሚባል ማንም የለም። ንዲህ ያለ ስም ለ ኛ ትርጉም አይሰጠንም።» አሏት።

«የሕፃኑ ስም ዮሐንስ ነው!»
 አለችና አረጋገጠችላቸው ኤልሳቤ
 ጥ። «የ ግዚአብሔር ስጦ
 ነው።» አለች።

አንዳንድ ሴቶች ንዴት
 ንደሚሆኑ ውቁ የለ።
 አይደለም ማለትን ለ ነርሱ ንደ
 መልስ አይወስዱትም። የቀጠሉ፣
 የቀጠሉ፣ የቀጠሉ ነው
 የሚሄዱት። ኤልሳቤጥን ወደ
 አ ምሮዋ ንድትመጣ ሊያደርጓት
 ስላልቻሉ፣ ወደ ዘካርያስ ዞሩ።
 ምልክቶችን አሳዩ፣ ሴት
 በማ ደርገው ዓይነት ሁኔ

ጆቻቸውን ማውለብለብ ጀመሩ።
 ምስኪኑን ሰውዬ ንደ ምስሶ ዱዳ ንደ ሆነ ና ንደ ደንቆሮ
 ቆጠሩት!

ራስን ለመከላከል ያህል፣ የሚጽፍበትን አንድ ነገር
 ንዲያቀብሉት በምልክት ጠየቃቸው። በመጨረሻ፣ ከ ነርሱ
 ውስጥ ዝምተኛ የሆነች ሴት የፈለገውን ተረድ የሚጽፍበት
 አንድ ሰሌዳ (ጽላት) ቢጤ አቀበለችው። አንገ ቸውን ሰገግ
 አድርገው ንደ ቆሙ፣ በቤቱ ውስጥ ፍጹም ጸጥ ሰፈነ።
 አንዳንዶቹ ዘካርያስ ምን ብሎ ንደሚጽፍ ለማየት አፋቸውን
 ከፍተው በጉጉት ጠበቁ።

«ስሙ - ዮሐንስ ነው፣» ብሎ ጻፈ።

ይሄ ነው አለቀ! ከሴቶች መሃል አንዷ ንኳ አንድ ቃል
 ትንፍሽ ሳትል፣ የዘካርያስ ድምፅ ጉላና ግልጽ ሆኖ ተመለሰለት።
 ግሩም በሆነ ግጥም ደግሞ ግዚአብሔርን ማመስገን ጀመረ።
 ግጥሙ ዱዳ ሆኖ ሳለ ውብ በሆነ አሳብ ላይ የተቀነባበረ ነበረ።
 ግጥሙንም ዛሬ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ል ነብቡት ትችላላችሁ።

ዛው ነው አለ! ያንዳንዱ ሰው-ወዳጆችና ጉረቤቶች ንዲሁም ዘመድ አዝማድ- ያንዳንዱ ሰው በመገረምና በፍርሃት ተሞልቶ ነበር።

የሆነው ነገር ንደ ዜና ሆኖ ስከ ይሁዳ ተራራ ተዳረሰ። ወሬውን የሰማም ሁሉ፣ «ይህ ልጅ ሲያድግ ምን ንደሚሆን ይገርመኛል!» አለ።

ይህ ሁሉ ንደሚሆን ሁላቸውም በአሳባቸው ይዘውት ቆይተዋል፣ ነገሩን አሁን ወደ አ ምሮአቸው በማምጣት ያሰላሰሉት ነው። በ ርግጥ የሚያሰላሰሉት ነገር ይኖራል፣ በተለይ የዘካርያስ መዝሙር የተቀነባበሩበት ቃላት።

«ገና ስለ ልጁ በበለጠ ንስማለን?» አሉ። ትክክል ነበሩ። ርሱን በተመለከተ አንድ ትልቅ ሪክ አለ፤ ይኸውም፡- ርሱ ዮሐንስ መጥምቁ ሆነ! የሚለው ነው (ይህንንም ኛ አንድ ቀን የምንሰማው ይሆናል።)

ማርያም ወደ አገሯ ለመመለስ ያደረገችው ጉዞ በቂ የሆነ ነገር የተፈጸመበት አልነበረም። የመጀመሪያው ግማሽ መንገድ፣ አ ምርዋ በአክስታ ቤት ያለች በተከናወነው ጭውውት ና አንዳንድ ክንዋኔዎች ነበር የተሞላው። በተረፈ ሙሉ ቀን በአቧራማው መንገድ ላይ መጓዝ ብቻ ነው የነበረው። ለመመገብ መቆም፣ ሲመሽም ማደር ነበረ። ወደ ቤቷ የተጠጋች በሄደች ቁጥር ግን፣ የድሮ ጉጉቷ ትዝ ያላት መጣ። ምሥጢሩን ለ ናቷ፣ ለአባቷ . . . ና ለዮሴፍም መናገር አለባት።

ዮሴፍ ምን ይል ይሆን? ናቷስ? አባቷስ? ለመሆኑ ይረዳላት ይሆን? ለአክስት ኤልሳቤጥ ንደ ሆነ ግዚአብሔር ራሱ ምሥጢሩን ነግሮአል። ምናልባት ግዚአብሔር ለ ነርሱም ይነግራቸው ይሆናል! አክስት ኤልሳቤጥ ንደ ሆነች ግዚአብሔር ንደሚነግራቸው ርግጠኛ ነበረች። ማርያም ደግሞ ተስፋ አድርጋ ነበር።

ግዚአብሔር ነግሯቸው ይሆን? አሁን በቅርብ የም ውቀው ይሆናል--አሁኑኑ ቤቷ ንደ ደረሰች።

ዮሴፍ አወቀ

መጨረሻ ላይ ናዝሬት! ረዥም
ጉዞ ነበረ። ተጓዦቹ ደክሞአቸው
ነበር። ከማርያም ጋር ይጓዝ የነበ
ረው ቤተሰብ ገና ወደ ሰሜን
መጓዝ ነበረበት። ርሷ፣
ማርያም፣ ግን ቤቷ ልትደርስ ተ
ቃርባለች። የምትጓዘው ግፋ ቢል
አንድ ኪሎ ሜትር ቢሆን ነው።
ከዚያ ቤቷ ትገባለች። ሦስት ወር
ከቤቷ መለየቷ ረዥም ጊዜ ነው።
አሁን ወርሐ ሰኔ -ክረምት
የሚጀምርበት ወር ነው። አክስት
ኤልሳቤጥን ለመጠየቅ የሄደችው

ፀደይ አቅራቢያ ነበረ። ልክ
ከዛ በፊት ል ገባ ዮሴፍን
ጭ ነበረ። ርሱ በናዝሬት
የሚኖር ወጣት አናጢ ነበረ።

«ተስፋ አደርጋለሁ . . .
ዮሴፍ ያውቃል ብዬ ተስፋ
አደርጋለሁ። አባትና ናቴም
ንደሚያውቁ ተስፋ
አደርጋለሁ! ግን ግዚአብሔር
ቢነግራቸው ብቻ ነው
የሚያውቁት። ስለ ኔ ለማንም

ሊናገር የሚችለው ግዚአብሔር ብቻ ነው - በ ውነት ንዲያምኑ ከተፈለገ ማለቱ ነው። ኔ በበኩሌ ለማንም ልናገር አልችልም» አለች ማርያም።

ያ የ ግዚአብሔር ልጅ የሆነው መሢሐ፣ ሚጢጢው ልጅ ያደገ ነበር። ማርያም ያንን ገና ያልተወለደውን ትንሽ ሕፃን የመንከባከብ ትልቅ ክብር ተሰምቷት ነበር። ለሌላ ሰው አልተናገረችውም ንጂ፣ ግዚአብሔር ለዚሁ በተለይ መርጧቷል። ግን ገና አልተወለደም።

ገና ሳ ገባ ልጅ በመውለዷ ሰዎች የሚሉት ብዙ ነገር ይኖራል-ያውም ጭ ። ሕፃኑ ንዲወለድ ያደረገው ግዚአብሔር መሆኑን ና፣ የ ግዚአብሔር ልጅ ደግሞ መሆኑን ከቶ ማን ሊያምን ይችላል?

ንዴት የዓለም መሳቂያና መሳለቂያ ንደምትሆን ስቲ ገምቱ። የለም፣ ግዚአብሔር ሊነግራቸው ለፈለገው ሰዎች ጉዳዩን ሊገልጽላቸው ይገባል።

የሥነ ልቦና ምሁራን ማርያም ትቃዥ ነበር፣ በአሳብ የመወሰድ፣ የመ ለል ስሜት ነበራት- በሌላ አነጋገር አንገላል . . . ቀውስ . . . ዕብድ ነበረች ሊሏት ይችላሉ።

ዳሩ ግን ርሷ ከሁሉ አብልጣ የም ስበው የነበረው ስለ ጮኛዋ፣ ዮሴፍ ነበር። ዮሴፍ ምን ይል ይሆን? ዮሴፍ ሊተዋት መብት ነበረው። ርሷን መተው ቀላል አይሆንም ነበር። በ ስራኤል አገር መተጫጫት ፍጹም ነበረ። ጮኛሞቹ አንድ ላይ አብረው መኖር አይፈቀድላቸውም። ከየቤተሰቦቻቸው ጋር ይኖሩ ነበር- ማለት ርሱ ከራሱ ቤተሰብ ጋር፣ ርሷም ከራሷ ቤተሰብ ጋር - ይኸውም ጋብቻቸው ስኪፈጸም ድረስ ማለት ነው። ነገር ግን በአይሁዶች ሕግ መሠረት የ ሰሩ ነበሩ፣ የሚለያያቸው ፍቺ ብቻ ነበረ። ዮሴፍ ማርያምን ሊፈ ት ይችል ነበር። ለማርያም ፍቺ፣ ሐፍረት (ውርደት) ና ምናልባትም ቅጣትም ሊደርስባት ይችላል። የናዝሬት ተራራ ስትወጣና ስትወርድ ወደ ቤቷም ስትመለስ በመንገዱ ሁሉ ይህን ሁሉ ውርደት ልትቀበል ትችል ነበር።

ንዴት ይሰቀጥጣት!

ማርያም በዘመናት ሁሉ የተከበረች ልጃገረድ ነበረች። ዳሩ ግን ከሁሉ ግራ የም ጋባ ልትሆን ችላለች። ያ ውነት የሆነው ነገር ልብዋን በደስ ብዛት ሊያፈነዳው ተቃርቦ ነበር። ነገር ግን ሰዎች በነገሩ ላይ የነበራቸው አመለካከት ማርያምን አስደነገጣት፤ ጤናም ነግት።

ዳገቱን በመውጣት ላይ ያለች፤ ማርያም ስለ መተጫጨቱ ዕለትና ስለ ዮሴፍ ስብ ነበር። ዮሴፍ ብርቱና ማኝ፤ ምነት የሚጣልበት፤ ንዲሁም በጣም ደግ ነበረ። ሙሽራውን ንድትሆን ስለ መረጣት ትኩራብት ነበር። ርሱም ንደሚኮራባት ሁሌ ተስፋ ደርግ ነበር።

ወላጆ ና የዮሴፍም ወላጆች ተስማምተዋል። (ለአባቷ ግን ከማርያም የምትበልጠው ነበረው ይሆን?) አሁን ቃላት ከሚገልጡት በላይ ወላጆ ሳይደነግጡ አይቀሩም። ሁኔ ው አባቷን ለሞት ሳያደርሰው አይቀርም። በዮሴፍ ላይ ያሳብባሉ። ርሱም ቢክድና የቤተ መቅደሱ ሽማግሌዎችም ቢቀበሉት፤ ማርያም በርግጥ ይቀበላል ብላ ምናለችና፤ ንዲህ ከሆነ ልክስክስና ባለጌ ንዲሁም የማት መን ተደርጋ ት ሰባለች። በብልሽነቱ ቸው ወይም በብልግናቸው የተወገሩ ሴቶች ንደ ነበሩ ንኳ ሳይቀር ውቃለች።

ከሦስት ወር በፊት ለመልአኩ ያለችው ግን ምን ነበረ? « ኔ የጌ አካልና ነፍስ ነኝ። ያልከኝ ሁሉ ይሁን» ነበር ያላቸው።

አዎን፤ ይህንን ሁሉ ልዩ ያደረገው ንግዲህ መልአኩ ወጥቶ የተናገረው ነገር ነው። «ሰላም!» አላት። «ማርያም፤ አንቺ በዘመኑ ሁሉ ካሉት ሴት ሁላ የተመረጥሽ ነሽ። በዓለም ከሁሉ በላይ የተ ከበርሽ ሴት ነሽ፤ ንዳንቺ የሆነች ከዚህ በፊት ከቶ አልነበረም። ለወደፊቱም አትኖርም። ግዚአብሔር የመሢሐ፤ የ ግዚአብሔር ልጅ፤ ተስፋ የተጣለበት አዳኝ ናት ትሆኚ ዘንድ መርጦሻል።»

ዳሩ ግን ማርያም ይህንን ለማንም ልትነግረው አልቻለችም! ግዚአብሔር ይንገራቸው። ርሷ ብትነግራቸው ማንም

የሚያምናት አይኖርም። ይህ ይገባችኋል፤ አይደል ንዴ?

«ማርያም አሁን ቤት ናት!» የቤተሰቡ ልጆች በመላ ቸውን ተቀብለዋል። ትንንሾቹ የዘለሉ ቀፏት። ሁሉንም ናፍቃቸዋለች። ማርያም ለ ያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ ስጦ ዎች አምጥ ላቸዋለች፤ ትንሽ ነገር ነው- «ትንሹ ለማስ ወስ ያህል» ንደሚሉት ነገር።

ናቷ ሰላም በሰጠቻት ጊዜ፤ ማርያም ሳ ስበው ያን የሚያንን ነገር፤ ጥያቄ ና የጥርጣሬ አስተያየት ከ ናቷ ዓይን ላይ አስተዋለች።

«ወይ ጉዴ፤ ግዚአብሔር ባይነግራት ነው!» አለች። ግዚአብሔር ንዳልነገራት ማርያም አውቃለች። « ባክህን ግዚአብሔር ለ ማዬ ንገራት-ለአባዬም ንገረው!»

«ኮረዳዋ፤ ንኳን ለቤትሽ አበቃሽ፤» አሏት አባቷ። «ጥሩ ነበር?» የሚወዳት ልጅ ወደ ቤቱ ተመልሳ በማየቱ ደስ አለው።

ብዙ የሚያነጋግሩ ነገሮች ነበሩ። ብዙም ሳይቆይ ዮሴፍ መጣ። መንገደኛዎ ማርያም ደግሞ ተመልሳለች። ሁሉም መሬት ላይ በክብ ተቀምጠው ያለ ያየችውን ሁሉ ንድትነግራቸው ይጠይቋል።

አክስት ኤልሳቤጥ ና አጎት ዘካርያስ በቤተሰቡ በጣም የ ወቁ ነበሩ። ማርያም የሚሰነዘሩላትን ጥያቄዎች ለመመለስ ከባድ ሥራ ሆነባት። ይሁን እንጂ፣ ያንዳንዳቸው ጸጥ ብለው ያደመጧት፤ አጎት ዘካርያስ ካህን በመሆኑ በምድር ላይ ከሁሉ የተቀደሰ ስፍራ ንዲያገለግል ተመርጦ፣ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ብቻውን ያገለገለ ያለ፣ ንዴት መልአኩ ንደ የውና አክስት ኤልሳቤጥ ልጅ ንደምትወልድለት ተስፋ ንደ ሰጠው ልትነግራቸው አፏን በክፈተች ጊዜ ነበር።

. . . ና የመልአኩን መል ክት ባለማመኑ ምክንያት፣ አጎት ዘካርያስ ዱዳ ሆነ። ማርያም ያን ያህል ጊዜ ከ ነርሱ ጋር ስትኖርም ሆነ፣ ለስድስት ወራት ከዚያም በፊት አንዲት ቃል ንኳ ትንፍሽ አላለም። ንደ ደንቆሮም ሆነ፣ አለች ማርያም። የመልአኩን ተስፋ አስመልክቶም ለአክስት ኤልሳቤጥ የነገራት በጽሑፍ ነበረ፣ ንዲህ ሲል፡- « ግዚአብሔር ንዲህ ይላል፡- ኛ አንድ ትንሽ ወንድ ልጅን ናገኛለን፣ ካንቺ የሚወለድ ይሆናል፣ ስሙም ዮሐንስ ይባላል፣ ርሱም የመሢሐ አዋጅ ነጋሪ ይሆናል። መሢሐ በቅርቡ ይመጣል።» አጎት ዘካርያስ ለአክስት ኤልሳቤጥ በአንድ የሸክላ ጽላት ላይ የጻፈላት ንግዲህ ይህ ነበረ። «አሁን ንግዲህ ልጄ ተወልዶ ሊሆን ይችላል» አለች ማርያም።

ልጆቹ ይህንን ሲሰሙ ዓይናቸውንም አፋቸውንም በሰፊው ከፍተውት ነበር። አጎት ዘካርያስ ከመልአክ ጋር ክርክር

መግጠሙ የሚገርም ነው! ዘካርያስ አንድ ቀን ንደገና መናገር ንደሚችል ተስፋ አደረጉ።

ዮሴፍ የሚሠራውን ለማርያም ሊያሳያት ፈለገ። ለወደፊቱ ቤቱን ሊሆን ወዳለው ስፍራ ወሰዳት። ወላጆች ከሚኖሩበት ምብዛም አይርቅም።

« ንደዛ ሹልክ ብለሽ መሄድሽ ለምን ነበር፤ ማርያም? » አላት ዮሴፍ ብቻቸውን ሲሆኑ። «ለምን?» አለ ዮሴፍ፤ ንዲህ በማድረግ አዝኖ ነበርና። «ያን ያህል ጊዜ ከአክስትሽ ኤልሳቤጥ ጋር ርግጠኛ ነኝ አ ስፈልጊያትም ነበር። የሚያግዟት አያሌ ንደኞች ሳይኖሯት አይቀርም።» አላት።

«ሳላስፈልጋት አልቀረሁም» ይመስለኛል። ለአምስት ወራት ላት ይና ውጭ ሳትወጣ ቆይ ለች። አጎት ዘካርያስ ደግሞ ምንም አነጋግሯት አያውቅም- አይችልም፤ ምስኪን ሰው! አስፈልጊያት ነበረ፤ ዮሴፍ። አጫው ት ነበር። አሁን ግን ነሆኝ ቤቴ ነኝ፤ ደግሜ አልሄድም።»

ማርያም ከ ርሱ ፊቷን መለሰች። ዮሴፍ አላወቀም ብላ ተጨንቃ ነበር። ማንም ያወቀ አልነበረም። «ጌ ዬ ሆይ፤ ባክህን ንገራቸው--በተለይ ለዮሴፍ!»

በመሄዷ አዝኖ የነበረና ቢሆንም ግን ከሆዱ ስላስወጣው፤ ዮሴፍ ወደ ድሮው ማንነቱ ተመለሰ። ማርያም ትወደው ነበር። ልጁን ሊንከባከበው የሚችል ሰው ርሱ ብቻ ነበርና። ነገር ግን . . . ነገር ግን . . . ከቶ ምን ይል ይሆን?

ማርያም ሄዳ ሳለ ዮሴፍ በጣም ጠንክሮ ይሠራ ነበር። ብዙ ለመሥራት ብዙ ሰዓት ሳይሠራ አይቀርም። የቤት ዕቃው ተዘጋጅቷል። ትንሿ ቤት ተሠር አልቃለች።

«ዮሴፍ፣ አስቀድመህ ሁሉን ሠርተህ ጨርሰሽዋል! ምንም አልተኛህም ማለት ነው።» «አንቺ ከሄድሽ ጀምሮ ብዙም አልተኛ ሁም። ሰግቼ ነበር፣ ማርያም። . . . በሆነ ምክንያት ልዩ ሰው መስለሻል . . . በፊት ከነበርኺው በጣም በላል ሆነሻል . . . አድገሻል።» (« ግዚአብሔር ሆይ፣ ንገረው!»)

ዮሴፍ ለትንሿ ቤ ቸው ሲል ያዘጋጀውን ሁሉ ሲያሳያት ማርያም በልብዋ ንዝን ተሰማት። ከ ንግዲህ ወዲያ፣ ምናልባት የሕልሙ ተካፋይ ልትሆን ከቶ አትችልም ይሆናል - በተለይ ሊተዋት ከወለነ።

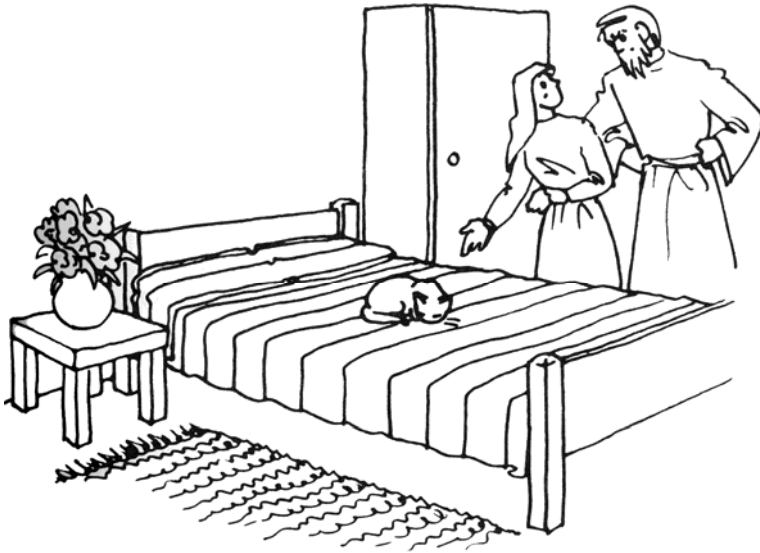
አሁን ንደ ሆነ ምስጢሩን ደብቃ ረዥም ጊዜያት የምትቆይ አይመስልም። ያያት ሁሉ ሕፃን ንደምትወልድ ሊያውቅ ይችላል። ሴቶች ያወራሉ። ሐቁ ደግሞ ለዮሴፍ ገሃድ ይሆናል፣ ወይም ሊሰማ ይችላል። ምናልባት ግዚአብሔር መጀመሪያ ራሷ ለዮሴፍ ንድትነግረው ፈልጎ ይሆን ንዴ? በኋላ ግዚአብሔር ያስረዳዋል። ነገር ግን ንዴት ትንገረው?

የመሢሐ አሳዳጊ አባት በ ምነቱ የጸና ሰው ንጂ፣ ንዲሁ በር ራኔ ተመርኩዞ የሚያሳድግ መሆን የለበትም፣ ምክንያቱም ር ራኔው ያልቃልና ነው። በሚያሳዝን ፊት፣ በተሰባበረ ድምፅና በቅልስልስ አቀራረብ ሳይሆን፣ ለዮሴፍ በድፍረት መነገር አለበት። አዎ ድፍረት በተሞላው አንደበት ተነግሮት ጉዳዩ ለ ርሱ መተው ይገባዋል። ከዚህ በኋላ ራሱ ሊወሰንና በራሱ አሳብ ሊመራ ይችላል።

ማርያም አንድ ማስ ወሻ ልትጽፍለት ወለነች፤ ንዲህም አለች፡- «ውድ ዮሴፍ፣ ልጅ ልወልድ ነው። ምናልባት ግዚአብሔር ሁኔ ውን ያስረዳህ ይሆናል።»

ማርያም ማስ ወሻውን በማግስቱ ማ ሰጠችው። « ቤት ስትደርስ ይህችን አንብባት፣ ዮሴፍ፣» አለችው ማርያም።

ዮሴፍም የማርያምን ማስ ወሻ አነበበ፤ ንዲህ ይላል፡- «ልጅ ልወለድ ነው። ምናልባት ግዚአብሔር ሁኔ ውን ያስረዳህ ይሆናል።»

«ምናልባት ምን? ግዚአብሔር
ሁኔ ውን ያስረዳህ ይሆናል?»

የሴፍ በዛች ምሽት የማርያምን
ማስ ወሻ ሲያነብብ ደነገጠ። ሁህ
ብሎ አቃሰተና፡- «ምናልባት-ምን?»
አለ። የ ርሱ ማርያም፣ የ ርሱ
ቆንጆ ተወዳጇ፣ ንጽሕቷና ማኝዋ
ማርያም የ ርሱ ያልሆነውን ልጅ
ልትወልድ?

ገና አልተጋቡም- ለመጋባት ግን ተ
ጫጭተዋል። መተጫጨት ራሱ በቂና አሳሪ ነው፤ ይሁን ንጂ፣
አንድ ላይ አይኖሩም- ገና ናቸው። ጋብቻቸው ከስድስት ወር በኋላ
ስኪፈጸም ድረስ አንድ ላይ መኖር አይችሉም።

የመሸ ነው። በዚህን ጊዜ ማርያም በወላጆች ቤት ሳትተኛ አትቀርም። ነገር ግን ኮ፣ ማስረዳቱ ምንም ቢሆን ፋይዳ ሊኖረው አይችልም፤ ሐቅ ሐቅ ነውና። ሕፃን የተጨበጠ ሐቅ ነው። የራሱ አለመሆኑ ደግሞ ሐቅ ነው።

ይሄ ግልጽ የሆነ ማጭበርበር መሆኑ በቅርብ ይገለጻል። ማርያም በሐፍረት ውስጥ ትዋጣለች፤ ግልጽና ጸድቅ የሆነው የሴፍ ደግሞ በጉዳዩ ይኖርበ ል፡- ማርያም ጮኛው ናትና።

ዲያ ምን ማድረግ አለበት? ምንስ ይበል?

የሴፍ መኖሩ ስከሚያስጠላው ድረስ አንገፈገፈው። ተጨነቀ። ጨለማ ውስጥ ወዲያና ወዲህ ያለ ተንጐራደደ። የላብ ጠብ ዎች ግንባሩ ላይ ችፍ አሉበት። ጁን በ ይል ከመጨበጡ የተነሣ፣ ጥፍሮቹ ጆቹ ውስጥ ተቸክለው ቆረጡት።

«ይህንን ያደረገው ማን ነው? አቤት ግዚአብሔር፣ ምንድን ነው የተፈጠረው?» አለ።

የሴፍ በጨለማው ውስጥ ወዲያና ወዲህ ያለ ለረዥም ጊዜ ተንጐራደደ፤ በጣም ዝሎና አዝኖ ሊተኛ ሄደ። ዛውንደ ተጋደመ፤ ባዘነው ልቡ ንቅልፍ ምቢ ብሎት፤ የሚያደርገውን ወሰነ።

«ስለ ጉዳዩ የማወቀው ነገር የለም ብል - ውነት ነው፣ ደግሞ አላውቅም - ማርያም ንደ ባለጌ ልትቆጠር ነው። ጭራሽ ትዋረዳለች፤ ንዲሁም ደግሞ ምናልባት . . . ምናልባትም ልትቀጣ ትችላለች። የለም፤ ይህንን ኔ ልሸከመው አልችልም» አለ። የሴፍ ተንቀጠቀጠ፤ ቀዝቃዛም ላብ አጠመቀው። «ምስኪን ትንጂ ማርያም!

«ወይም ደግሞ በስውር ልፈ ት ኮ ችላለሁ፤ ማርያም ደግሞ ራሷን ችላ ትኖራለች፤ ሕፃኑን ደግሞ በፈለገችው ድብቅ

በሆነ ቦ ልትወልደው ትችላለች፤
ኔም ከ ርሷ ጋር ምንም የሚያገባኝ
ጉዳይ አይኖርም፤ በሕፃኑም ቢሆን
አያገባኝም፡፡

«ይህንን ባደርግ ትልቅ ምሕ
ረት ንዳደረግኩ ይ ሰብልኛል፡፡
ነገሩ ያሳዝነኛል . . . ቢሆንም
ትክክል ማለት ትክክል ነው . . .
ፍትሕ ማለት ደግሞ ፍትሕ ነው፡፡
ንደ ደንቡ መሐሪ ንድሆን
ያደርጋል፤ ግን ኮ - ወይኔ-»
አለና የሴፍ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ፤
በልቡም ጥልቅ ንዝን ተሰማው፡፡

በንዝን ውስጥ ሆኖ የሴፍ አንቀላፋ፡፡ ተኝቶም ንዳለ ንግዳ
መጣበት፡፡ ደማቅ አንጸባራቂ መልአክ የውና አናገረው፡፡

«የሴፍ፤ የዳዊት ዘር ሆይ፤ ማርያም ጮኛህን ለማግባት
አትፍራ! ያ የምትወልደው ሕፃን የ ግዚአብሔር ልጅ መሢሐ
ነው፡፡ የምትወልደው ልጄ ኢየሱስ ይባላል፤ ምክንያቱም ሕዝቡን
ከ ጢኦ ቸው ያድናቸዋልና፡፡ አንተ ደግሞ ንደ አባቱ
ትሆናለህ፤ ንደ አባት ደግሞ ስሙን ትሰጠዋለህ» አለው፡፡

የነቢዩ ኢሳይያስ ቃላት ለየሴፍ ትውስ አሉት፡፡ በመጽሐፍ
ቅዱስ ንዲህ የሚል ብዙ ጊዜ አንበቦ ነበር፡- « ነሆ፤ ድንግል
ወንድ ልጅ ትወልዳለች፤ ስሙም አማኑኤል ይባላል፤ ትርጉሙ
ደግሞ ግዚአብሔር ከ ኛ ጋር ነው» ማለት ንደ ሆነ ነገረው፡፡

ዮሴፍ በስሜት ተነክቶና
 ደስ ብሎት ከ ንቅልፉ ነቃ።
 ግዚአብሔር የ ርሱ ድንቅ
 የሆነችውን ማርያምን፤ ና ተ
 ወዳጇን ጮኛውን የመሢሐ
 ናት ንድትሆን መርጧቷል!
 ግዚአብሔር ዮሴፍን፤
 የናዝሬቱን አናጢ፤ የልጁ፤
 የመሲሐ አሳዳጊ አባት
 ንዲሆን መርጦ ል!

ዮሴፍ፤ ማርያም ምርጥ ንደ ሆነችው፤ ርሱ ደግሞ ምርጥ
 ንደ ሆነ ተሰማው። ድሆች ነበሩ፤ ነገር ግን ግዚአብሔር መ
 ረጣቸው።

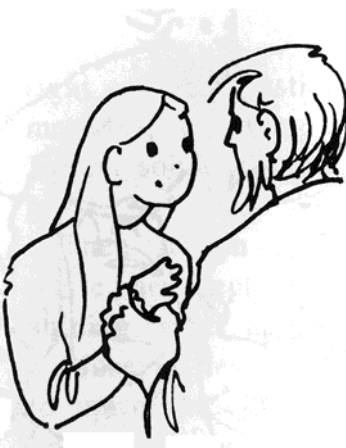
ዮሴፍ ቶሎ ብሎ ለባበሰ። ዛሬ ርሱ ወደ ሠራት ትንሿ ቤት
 ማርያምን ማምጣት አለበት። ቶሎ ብሎ ቤቷን መጨረሱ ንዴት
 በጉ ነገር ሆነ! ሠርጉ ከስድስት ወር በኋላ ይሆናል ብሎ አስቦ
 ነበር፤ ዳሩ ግን የመልአኩ መል ክት፡- «ዛሬ» ማለቱ ነበር ለካ
 « ና በደንብ ጠብቃት። ሕፃኑ ከተወለደ በኋላ የሕግ ሚስትህ
 ትሆናለች» ብሎ ል በመቀጠል።

የሆነውም ያ ነው ደግሞ። ዮሴፍ ማልዶ ተነሣ- በጣም ማለዳ
 - በጠቁቱ። «ምስኪን ማርያም ንዴት ተጨንቃ ይሆን!» አለ።
 «ሕፃኑን በተመለከተ ግዚአብሔር የነገራት ይመስለኛል፤ ለማንም

ግን አልተናገረችም። ይገርመኛል- ንዴት፣ ረ ስቲ ሄጄ ልያት!
» አለ።

በዚያ ሰዓት፣ ጧት በማለዳ፣ የሴፍ በማርያም ወላጆች ቤት መገኘቱ ጅግ ትክክለኛ አይደለም።

« ዲያስ፣ ማርያም?» አለ።

« ንዴ፣ ይሄ የዮሴፍ ድምፅ መሆን አለበት፣ ደግሞ ደስ ያለው ይመስላል!» አለች። የሴፍ ዜናውን ንዴት ንዳየው በመገረም ማርያም ንዴት ያለ ሌሊት አሳልፋለች። ግዚአብሔር ገልጾለት ይሆን? ግዚአብሔር ነግሮ ል- ደስተኛ በሆነው ድምፁ አውቃለች።

«አሁን መልአኩ የነገረኝንና አክስት ኤልሳቤጥ ደግሞ ዜናውን መስማቷን ነግረዋለሁ» አለች።

ማርያም ነገረችው። የሴፍ ማርያም በነገረችው ነገር ተገረመ።

« ናም፣ የሴፍ ኔን ግዚአብሔር ንዳከበረኝ አንተንም አክብሮሃል» አለች።

«አዎ፣ አውቃለሁ፣ ማርያም፣ ዛሬ ከ ኔ ጋር ትሄጃለሽ- ግዚአብሔር ብሎአል- ወደ ትንሿ ቤ ችን ንሄዳለን። ኔ ደግሞ አንቺንና ሕፃኑን ንከባከባችኋለሁ» አላት።

«ለ ኔ ንዴት ደግ ነህ፣ የሴፍ! ተግማጹን ከ ኔ ጋር ለመሸከም ፈቅደሃል። ሰዎች ያወሩብናል። አንተ ክብርህን ለመጠበቅ ይህንን ላፊነት አልቀበልም ልትል ትችል ነበር፤» አለችው።

«ሰዎች ቢያወሩ ለትንሽ ጊዜ ነው። ነገር ግን ለማየትና ለማሰብ የራሳቸው ጣጣ አለባቸው፤» አለ ዮሴፍ።

« ኔ ልነግርህ ንዳልቻልሁ አንተ ተመልክተኸኛል፤ ዮሴፍ። አግባባህ ነበረ። ለ ኔና ለአንተ ልንጠመድበት የምንችልበት አንድ ሥራ ከፊ ችን አለን። ግዚአብሔር ለ ያንዳንዳችን በተናጠል ሊናገረን ያስፈልግ ነበር» አለችው።

ልጁ ወደዚህች ምድር ሲመጣ ንዲንክባከበት ስለ መረጣቸው ማርያምና ዮሴፍ ግዚአብሔርን አመሰግኑት። ያቺ በናዝሬት ያለችው ዝቅተኛና ትንሿ ቤት ተስተካክላ ለ ርሱ ተዘጋጅ ነበር።

ዮሴፍ ግሩም አድርጎ ሠርቷል! ያንዳንዱን ንጮት በመጋዝ ሲቆርጣት፤ ሲልጋት፤ በሚሰማር ሲመ ት - ይህንን ሁሉ የሠራው ለዛው ለ ግዚአብሔር ልጅ ሲል ነበር።

የዚህ ሪክ ክፍል ገና ይቀጥላል። በዓለም ካሉት ሪኮች ሁሉ በጣም አስደናቂ ሪክ ነው።

ት ዛዝ ክሮም

በሮም ላቄ ንጉሠ ነገሥት አውግስጦስ ቁሣር አንድ ስብሰባ ጠርቶ ነበር፤ ስብሰባው የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ነበር፤ ስብሰባው ስለ . . . ስቲ ገምቱ ስለ ምን ነበር? **ገንዘብ፡፡**

ከሆ ከገንዘብ ሚኒስትሩ፣ ከሒሳብ ተቆጣጣሪዎቹ ፍ ከሒሳብ ባለሙያዎች ጋር ስብሰባ ተቀምጧል፡፡ አውግስጦስ ቁሣር አማካሪዎቹ የሚሉትን በደንብ ይክ ተል ነበር፤ ምንም ንኳ ከሁሉም የላቀ ላቅና በዓለም ሁሉ ያል ሰው ቢሆንም፣ አውግስጦስ ቁሣር በተጨማሪ ነገሮች ያምን ነበር፡፡ በተጨማሪ ነገር ምን ንደሚያደርግ ያውቅ ነበር፡፡ አውግስጦስ ቁሣር በዓለም ሁሉ የላቀ ያል ሰው ነበረ- ንዲሁም ሀብ ም፣ በጣም ሀብ ም ነበረ፡፡

ገና የአሥራ ስምንት ዓመት ዕድሜ ተማሪ ሳለ ለሥልጣን ተ ጠራ፡፡ መጥሪያው ሲመጣ ዝም ብሎ ጥናቱን የተከ ተለ ነበር፡፡

«አክ ቪያን» - ስሙ ነበር-«አክ ቪያን፣ ቶሎ ወደ ሮም ንድትመጣ! አጎትህ የልዩስ ተገድሎአልና ነብዜው አንተ ንድትወርሰው ጠቁሞአል፡፡»

«አጎቴ የልዩስ ተገደለ? አጎቴ የልዩስ ቁሣር ተገደለ? ንዴት ተደርጎ?» አክ ቪያን ደነገጠ፡፡ አጎት የልዩስ ለአክ ቪያን ከአጎት በላይ ነበረ፡፡ የአክ ቪያን ናት የልዩስ ቁሣር የ ቷ ልጅ ነበረ፤ በ ርግጥ፤ ነገር ግን አጎት የልዩስ ቁሣር በሕጋዊ መንገድ ያሳደገው ስለሆነ፤ አክ ቪያንን ንደ ገዛ ልጁ ነበር የሚቆጥረው፡፡

«አጎቴ የልዩስ፤ አባቴ፤ ሞተ? ተገደለ?»

«አክ ቪያን፤ ቶሎ ወደ ሮም ንድትመጣ!» የሚል ነበር መጥሪያው፡፡

አክ ቪያን የጥናት ብራናውን ጠቀለለ፤ ዕቃዎቹን ሰባሰበና ወደ ሮም ተጓዘ፡፡

በጉዞው ላይ ሆኖ በሮም ተቀናቃኞች ንደሚኖሩት አሰቡ-ለሥልጣን የሚቀናቀኑት ማለት ነው፡፡ አዎን፤ ነማርቆስ አንቶኒ፤ ና ለጲደስ ይኖራሉ፡፡ ነዚህ ተቀናቃኞቹ ይሆናሉ፡፡ ሌሎችም ይኖራሉ፡፡

አክ ቪያን ሮም ደረሰና በአዲስ ዓይን አያት፡፡ በጡብ የተሠራች ከተማ ነበረች- ከዚህ የበለጠ ውብ ያደርጋል፡፡ በግዛት ዘመኑም አስወጧል፡፡ የ ምነ በረድ ከተማ አደረጋት፡፡ ጐዳናዎ ን አሳምሮአቸዋል፤ ዛፎችና አትክልቶችንም ተክሎባል፡፡ ድልድዮችና የው መውረጃ ቦዮችንም ሠርተዋል፡፡ አክ ቪያን በጦርነት ካሸነፋቸው አገሮች ሁብ ቸውን ወደ ሮም አጓጉዟል፡፡ ይህ ሁሉ ግን በዘመናት ውስጥ የሆነ ነገር ነበር፡፡

ልክ በአሁኑ ጊዜ፤ አክ ቪያን የአሥራ ስምንት ዓመት ወጣት ሆኖ ወደ ሮም ንደ መጣ፤ ተቀናቃኞች ተነሡበት፡፡ ሆኖም ግን ርሱ የቁሣር ወራሽ፤ በሕዝቡ የ ወቀ ምርጥ ነበረ፡፡ ጡረተኛ ወ ደሮች ድጋፋቸውን ሰጥተዋል፤ ስለሆነም አክ ቪያን ዋና ተ

ቀናቃኞቹ የሆኑትን ማርቆስ አንቶኒን ና ለጲደስን ከ ርሱ ጋር ንዲስማሙ አደረጋቸው።

የሦስትዮሽ አመራር ተቋቋሙ ይህም በሦስት ሰዎች የሚመራ መንግሥት ማለት ነው። ነርሱም አክ ቪያን ራሱ፣ ማርቆስ አንቶኒ ና ለጲደስ ነበሩ። የሦስትዮሽ መንግሥት በጣም ይለኛ ነበር። የብሩተስን ይል ደምስሶ፣ ማንኛውንም ረብሻ አክስሟል። ሦስቱ ገዥዎች የሮማን ሰፊ ግዛት ለሦስት ተከፋፈሉት።

ለጲደስ ትንሽ ሳይቆይ ሥልጣኑን ተቀማ። ስለዚህ አክ ቪያን ና ማርቆስ አንቶኒ ያኔ ዋቂ የነበረውን ዓለም ተከፋፍለው ገዙት። አንቶኒ በምሥራቁ ክፍል ያሉትን አገሮች ሲገዛ፣ አክ ቪያን ደግሞ ጣልያንን ና ምዕራባዊውን ክፍል ተቆጣጠረ።

አንቶኒ የሚገዛውን ክፍል ዋጋ አልሰጠውም። ጨካኝ ከሆነችው ከግብጽ ንግሥት ክሊዮፓትራ ጋር በፍቅር ወደቀ- ከቤተ መንግሥቷ ሳይጠፋ ከዓመት በላይ አባከነ። አክ ቪያን ደግሞ ይህንን አጋጣሚ ተጠቅሞ ራሱን ብቸኛ የዓለም ገዥ አደረገ።

ክሊዮፓትራ፣ የግብጽ ንግሥት፣ ጨካኝ ሴት ነበረች። አክ ሺያን በ ርሷ ላይ ጦርነትን ለማወጅ ወሰነ። ንደ ውነቱ ከሆነ ግን፣ ጦርነትን ያወጀው በአንቶኒ ላይ ነበር። የአክ ሺያን ጦር መርከቦች፣ በግሪክ ዳርቻ ላይ ወላኝ የሆነ ድል ተቀዳጁ። ይህንን ወሬ ሲሰሙ አንቶኒ ና ክሊዮፓትራ ተርበተቡ። የአክ ሺያን ጦር መርከቦች ወደ ግብጽ ማምራቱ ቸውን ሲሰሙ ደግሞ ተሸበሩና ራሳቸውን ገደሉ።

አክ ሺያን አሁን የዓለም ጌ ሆነ፣ የ ላቋ ሮም መንግሥት ጌ ።

ርሱ ቁሣር ተባለ። የሮም ምክር ቤቱ አባላት በጣም ስላደነቁት ይህንን ስም ሰጡት። አውግስጦስ ማለት ግርማዊ ማለት ሲሆን፣ ግርማዊ ቁሣር ተባለ። (ሰዎች የ ውነት ሊሰግዱለት ወይም ሊያመልኩት ጀመሩ!) ዓደኞቹ ቪርጂል ና ሆራስ ግጥም ገጠሙለት- ንዲሁም ለሮም።

አሁን ያ ላቅ የተከበረ አውግስጦስ ቁሣር ንኳ በአንዴ በሁሉ ቦ ሊገኝ አልቻለም፤ ጉዞውም በዛን ዘመን ጊዜን የሚወስድና አደጋ የተሞላበት ነበረ። በዚህ ምክንያት ርሱ የተቆጣጠራቸውን አገሮች የሚያስተዳድሩ ነገሥ ቶን ሾመላቸው።

ጁሊያስ ቁሣር፣ አጐቱ (አሳዳጊው አባቱ)፣ ከ ርሱ በፊት ንደዚሁ አድርጎ ነበረ።

ልክ በዚሁ ጊዜ ሄሮድስ በ ስራኤል አገር የይሁዳ ንጉሥ ሆኖ ተሹሞ ነበር። (ስራኤል የአውግስጦስ ቁሣር መንግሥት ክፍል ነበረች።) አዎን፣ ሄሮድስ ከአውግስጦስ ቁሣር ሥር በመሆን የአይሁዶች ንጉሥ ሆኖ ነበር።

አውግስጦስ ቁሣር ከሕግ መወሰኛው ምክር ቤት ጋር ስብሰባ ነበረው፤ ውይይቱ ምን ንደ ነበረ ውቃላችሁ! - ገንዘብ። ስቲ ወደዛው ንመለስ።

ነሆ ንጉሠ ነገሥት አውግስጦስ ቁሣር፣ ከገንዘብ ሚኒስቴሩ፣ ከሒሳብ ባለሙያዎቹ ና ከሮም ገንዘብ ሰዎች ሁሉ ጋር ስብሰባ ላይ ተቀምጧል።

አንድ ጠቢብ ሰው ንዲህ ሲል ተናገረ፡- «ሰላም ካለ ያለ ጦር ሠራዊቱ ሊረጋገጥ ወይም ሊገኝ አይችልም፤ ጦር ሠራዊቱ ደግሞ ያለ ደመወዝ (ክፍያ) አይኖርም፤ ደመወዝ ደግሞ ያለ ቀረጥ ሊኖር አይችልም።»

«በዚህ -ኧ- ቆይ ስቲ - ሁለት መቶ ዓመት ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ አሁን በመላው ዓለም ሰላም አለን» አለ ቁሣር። «ዛሬ የያነስን ቤተ መቅደስ በሮች ልንዘጋቸው ንችላለን።

ለሁለት መቶ ዓመት ያህል

የያነስ ቤተ መቅደስ በሮች

ፍጹም ተዘግተው አያውቁም።

(የያነስ ቤተ መቅደስ በሮች

የሚዘገቡት በዓለም ሁሉ ሰላም ሲ

ረጋገጥ ብቻ ነበር።) ሰዎች በፓክስ

ሮማና ሐሜት ያደርጋሉ፣

ይኸውም ለዓለም በሰጠችው

ሰላም ማለት ነው። ዳሩ ግን ኔ

ሰላምን ሊጠብቅ የሚችል አንድ

ይልና ብርቱ የሆነ ጦር ይል

ንደሚያስፈልግ ጠንቅቄ አውቃለሁ» አለ ቁሣር።

«አዎን፣ ግርማዊነትዎ፣ ለምሳሌ ያህል፣ ይሁዳ ባሉት አይሁድ መሃል ዓመፅና ረብሻ ሊነሣ ይችላል፤» አለ ጠቢቡ።

«ሄሮድስ ዛ በ ላፊነት ተቀምጧል። ርሱ የራሱ የሆነ አሠራር አለው። የሚገርም ሰው ነው! በጣም ጨካኝ፤ ይሁን ንጂ ርሱ ለ ኔ ዚህ በሮም ላለሁት ማኝ ነው። በጣም ማኝ። ያን ዕጽብ ድንቅ የሆነ የቁሣርያ ባሕር ወደብ ለ ኔ ሠርቶ በስሜ ያስጠራልኝ ርሱ ነው። አይሁዳውያን ይህንን ንደማይወዱት አወቃለሁ። ሄሮድስ ነርሱን በማስተዳደሩ ረገድ የተቸገረ ነው።

«ዳሩ ግን ወደ ሮም በርከት ያለ ገንዘብ ለምን ንደማይመጣ አይገባኝም። ለው መውረጃ ቦዮቹ፣ ለድልድዮቹ፣ ለመንገዶቹ፣ ለመንግሥት ሠራተኞች፣ በየቦ ው ላስቀመጥነው የጦር ይል ወጭ መሸፈኛ ገንዘብ ያስፈልገናል። የ ነዛ በጦርነት አሸንፈን የያዝናቸው አገሮች የገንዘብ ፈሰስ ደግሞ ንዴት በጣም አነስተኛ ንደ ሆነ አይገባኝም። ገንዘብ ያስፈልገናል። ገንዘብ ማግኘት አለብን። ነገር ግን ንዴት?» አለ ቁሣር።

« ኔ የምለው፤» አለ፣ አንድ ብልሃተኛ የሆነ የምክር ቤቱ አባል፣ «ግርማዊ ሆይ፣ በግርማዊነትዎ ሥር ያሉት ግብር ከፋዮች ቁጥር በትክክል ምን ያህል ንደ ሆነና ንደዚሁም

ሀብ ቸው ምን ያህል ንደ ሆነ ካል ወቀ በቀር፤ ምን ያህል ቀ ረጥ ንደሚጣል፤ ወይም ቀረጡ ከተጣለ በኋላም ምን ያህል ገንዘብ ገቢ መሆን ንዳለበት ግርማዊነትዎ ንዴት ሊያውቁ ይችላሉ?» ሲል አሳቡን ሰጠ።

«ጥሩ ብለሃል፤ የምክር ቤቱ አባል! ሌላ ቆጠራ ማድረግ አለብን ማለት ነው። በ ያንዳንዱ አገር የሕዝብ ቆጠራ ናካሂዳለን። ነፍስ ወከፍ ወንድ፤ ነፍስ ወከፍ ሴት ይቆጠራሉ፤ ሀብ ቸውም፤ ልጆቻቸውም አይቀሩም፤» አለ አውግስጦስ ቁሣር።

« ያንዳንዱ አገር ገዥ ሕዝቡን ያውቃል። የሕዝቡ ቆጠራው ገዥው፤ ንጉሡ በሚገባ ሊያካሂደው በሚችለው መሠረት ይሆናል» አለ ቁሣሩ።

ስለዚህ ለአውግስጦስ ቁሣር ሙሉ ቀረጣቸውን መክፈላቸውን በ ርግጠኛነት ለማወቅ ዓለም በሞላ መቆጠር ነበረበት።

ወሬው ስራኤል ደረሰ፤ ንዲህ የሚል ነበር፡- «አውግስጦስ ቁሣር የሕዝብ ቆጠራ ንዲካሄድ ት ዛዝ ወጥቷል።»

ሄሮድስ መል ክቱን ለአይሁዶች አስተላለፈላቸው፤ ለዚሁም ጥሩ ጊዜ ነው ብሎ ያሰበው ክረምት ነበር። (በኢትዮጵያ ይህ ጊዜ ቀኑ በጣም የሚያጥርበት ጊዜ ነበረ፡- ክረምት አጋማሽ።) አይሁዶች ወደ ትውልድ አገራቸው ሄደው ቢቆጠሩ ነው የሚሻለው ብሎ ወሰነ። አንዳንዶቹ የአባቶቻቸውን ከተማ አልተዉትም፤ ሌሎቹ ግን ትተው ል፤ ብዙዎቹ ትተው ል።

« ያንዳንዱ አይሁዳዊ ወደ አባቶቹ (ትውልድ) ከተማው ሄዶ መቆጠር አለበት።»

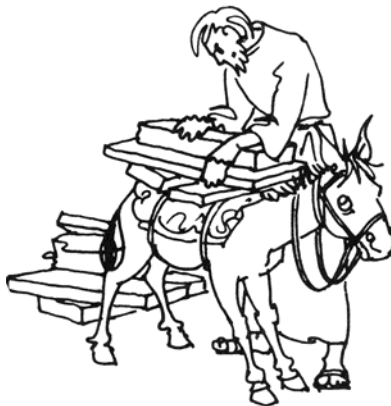
አውግስጦስ ቁሣር ሮም ሆኖ ስለ ናዝሬት ፍጹም፤ ፍጹም ሰምቶ አያውቅም ይሆናል። የጽሑፍ ማሳሰቢያው ግን ስክ ናዝሬት መገቢያያ ስፍራ ደርሶ ነበረ።

ለቀረጥ አሰባሰብ ያመች ዘንድ ያንዳንዳችሁ በክረምት ክፍለ

ጊዜ ወደ ትውልድ ከተማዎቻችሁ ሄዳችሁ ትቆጠራላችሁ።
ት ዛዙ የተሰጠው ከአውግስጦስ ቁግር ነው።

ፊርማ፡- ንጉሥ ሄሮድስ

በዛ ማለዳ የሴፍ በናዝሬት የገበያ ስፍራ ነበር፤ ለ ንጌት ሥራ ውጤቶች መሥሪያ ይሆነው ዘንድ ከገበያ የገዛውን ንጌት (ጣውላ) በአህያው ጀርባ ላይ ይጭን ነበረ። በአህያው ጀርባ

ላይ ለመጫን ንዲመቸው ጣውላውን በማስተካከል ሥራ ተወጥሮ ነበረ። ሆኖም የቁጣ ድምፅ ይሰማ ነበር። ለአንድ አፍ ወደ ገበያ ስፍራ አሻግሮ ሲመለከት፤ በማስ ወቂያ ሠሌዳው ዙሪያ ሰዎች ተሰብስበው ማየት ቻለ።

ናዝሬት ከሚኖሩት ሰዎች ብዙዎቹን ያውቅ ነበርና - አንድ የሚያውቀው ሰውዬ ወደ ርሱ አቅንቶ ይመጣ ነበር።

«ማሳሰቢያውን አየኸው፤ ዮሴፍ? ሁላችንም ግብር ልንከፍል ነው፤ መጀመሪያ ግን በትውልድ ከተማችን መቆጠር አለብን። ት ዛዙ ከንጉሡ ነገሥቱ ዘንድ የመጣ ነው። ይሄ ፍጹም ጣጣ የሚያመጣ ት ዛዝ ነው። ለቆጠራ ብዬ ወደ ትውልድ ከተማዬ ለሁለት ሳምንት ያህል ከሥራዬ መለየቱ ለ ኔ ከባድ ነው። ወይ ጉድ፣ ጉድ ኮ ነው! አንተንም ሳይነካህ አይቀርም። ወዴት ነው የምትሄደው? ንዴ፣ አዎ፣ ከቤተልሔም ነህ ለካ፣ ከዳዊት ሐረግ፣ ትዝ አለኝ።

«በ ነዚህ ባዕዳን የሮም ሰዎች መገዛ ችን፣ አግባብ አይደለም። ግብር! ግብር! ግብር! አሁንስ ውነት በ ይል ሊበዙበዙን ያሰቡ ይመስለኛል። «ሄሮድስ። ሄሮድስ፣ የአይሁድ ንጉሥ» ብሎ ደግሞ ሄሮድስ ፈርሞበ ል። ርሱ ንጉሣችን አይደለም። የራሳችን ገዥ በኖረን። ይሄ ሄሮድስ፣ የማንም ሰው ነው - የ ኛ ግን አይደለም። በንጉሡ ነገሥቱ (በአጤው) ፊት ሞገስ የሚያስገኝለትን ነገር ያውቃል። ወይኔ፣ መሢሐችን ለምን አይመጣም?»

ዮሴፍ ለዚህ ሰውዬ አንድ ግሩም የሆነ ሪክ ሊነግረው ኮ ይችል ነበር፣ አይችልም ንዴ? ነገር ግን ርሱና ሚስቱ (ጮኛ ው)፣ ማርያም፣ ግዚአብሔር ብቻ ልጁን ለሰዎች ሊተርከው ንደሚችል ያውቁ ስለነበር ነው ያልነገረው።

የሴፍ ማስ ወቂያውን ለማየት የተጫነውን አህያውን የነጻ ሄደ።

አሁን ይሄ በ ውነቱ ጅግ የማይመች ነገር ነው። ሊያደርገው የሚገቡ አያሌ የሥራ ት ዛዞች አሉት። ለጋብቻ የተ ዘጋጁ ሰዎች የቤት ዕቃዎቻቸውን ንዲጨርስላቸው በየሴፍ ይተ ማመናሉ። ከክረምቱ በፊት አንዳንድ አልጋዎችና ጠረጴዛዎች ንዲሁም ቡፌዎች ተሠርተው ማለቅ ይኖርባቸዋል። በዚሁ ጊዜ ደግሞ አዲስ ተጋቢዎች የሚገቡባቸው አንዳንድ ጥገና የሚያስፈልጋቸው ቤቶችም አሉ።

ደ ና፣ የሴፍ ንደ ሆነ ረዥም ሰዓ ትና በርትቶ በመሥራት ሊጨርሳቸው ወስኗል። ነገር ግን- ነገር ግን ማርያምን በተመለከተ ንዴት ያድርግ? ልጁ የሚወለደው ልክ በዚያን ጊዜ ነበር። ርሷን በናዝሬት 144 ኪሎ ሜትር ርቃ ወደምትገኘው ወደ ቤተ ልሔም ሊጓዝ አልቻለም።

በመንገዱ ሲያልፍ ሳለ፣ ሁለት ሰዎች ይነጋገሩ ነበር፤ ንዲህ ሲሉ፡-

«ሴቶችም ሳይቀሩ በዚህ ጊዜ ንዲሄዱ ተብለዋል፤ አንኳሳዎ ቹም ጭምር፣ ሁሉም፡፡ ይህ ቆጠራ ትክክል መሆን አለበት፡፡ አውግስጦስ ቁግር ገንዘብ ያስፈልገዋል፣ ይህንን ደግሞ ኛ መክፈል አለብን፡፡ ማንንም አልተወም፡፡ ኛን ንደ ፈለጉ ያደርጉናል፡፡ የራሳችን ገዥ ያስፈልገናል፡፡ ሄሮድስ ንደ ሆነ የ ስራኤል ወዳጅ አይደለም- ርሱ ሁሌ የሮም አገብዳጅ ነው፡፡ ኔም ልሂድ ስቲ መረጃ ልጠይቅ፡፡»

የሴፍ ወደ መረጃ ማዕከል ሄደ፡፡

«ከዚህ ቆጠራ ንዲቀር የተፈቀደለት ማንም የለም፣ ጌ ዬ፤ ወደ ተወለዱበት ከተማ መሄድ ያለብዎት ይመስለኛል፣ ጌ ዬ፡፡ ከየት ነዎት?» አለው መረጃ ሰጪው፡፡

«ቤተልሔም» አለ ዮሴፍ።

«በጣም ሩቅ ነው- አንድ መቶ አርባ አራት ኪሎ ሜትር፤ ዳሩ ግን ልረዳዎት አልችልም። አዝናለሁ፤ ጌ ዬ። የኛ ድርሻ ከበላይ ተቀብለን ት ዛዙን ማስተላለፍ ብቻ ነው ። በኔ ላይ አይፍ ረዱ?» አለው መረጃ ሰጪው።

ዮሴፍ ከትንሹ አህያው ጋር ዳገቱን ወጥቶ ሄደ። ሳይ ወቀው ወደሚሰራበት ክፍል ደረሰ። አህያውም መንገዱን አወቀ። ዮሴፍ ተጨንቆ ነበር።

ቤቱ ከሚሠራበት የ ንጩት መሥሪያ ቤቱ ጋር ተቀጣጥላ የተሠራች ስለነበር፤ የአህያው ኮቱ ድምፅ ማርያምን ወደ ትንሿ መኖሪያ ቤቱ ቸው በር ንድትመጣ አደረጋት።

« ንዴ፤ የሴፍ፤ ከነገርከኝ በላይ ቆየህ ኮ፤» አለችው።

«አዎ፤ ማርያም፤ መጥፎ ወሬ ይገፍልሽ መጥቻለሁ። ወደ ቤተልሔም መሄዳችን ነው» አላት።

«ቤተልሔም! መቼ? ለምንስ ጉዳይ?» አለችው።

ያን ሁሉ መንገድ ወደ ቤተልሔም?

«አዎን፣ ማርያም። መጥፎ ወሬ ነው። ወደ ቤተልሔም መሄድ አለብን።»

« ንዴ፣ ዮሴፍ! ቤተልሔም? መቼ? ለምንስ ጉዳይ?»

«ግብርን በተመለከተ ከቂሣሩ ት ዛዝ ተላልፏል። ሁሉም ሰው ወደ ተወለደበት ከተማ ለቆጠራ መሄድ አለበት። የ ኛ ትውልድ ቦ ደግሞ ቤተልሔም ናት፣ 144 ኪሎ ሜትር ርቃ ትገኛለች - ወቅቱ ደግሞ ክረምት ነው። ማስ ወቂያው በገበያው ስፍራ ተለጥፏል። ሁሉም ሰው ስለ ርሱ የተናገረ ነው፣ ዙሪያውን ከብቦ አግባብ አይደለም ያለ ነው። አንዳንዶቹ፣ በሮም ከምንገዛ ለምን የራሳችን መሢሕ አይኖረንም?» ያሉ ናቸው።

«በክረምት ወራት ነው ያልከው፣ ዮሴፍ? ያ ኮ ዲያ ሕፃኑ የሚወለድበት ጊዜ ነው! ንዴ፣ ዮሴፍ፣ ልትለየኝ ነው ኮ። ያለአንተስ ንዴት ነው የምሆነው?»

«አይደለም፣ ማርያም! አንቺም አብረሽኝ ትሄጃለሽ።»

« ኔ?»

«አዎን። አንቺም አብረሽኝ ትሄጃለሽ፣ ማርያም። ያስጨንቀኛል። ያን ሁሉ መንገድ መጓዙ ለአንቺ ደ ና አይደለም።»

«ግን፣ ዮሴፍ፣ ዮሴፍ-የሆነውን ነገር አይምን? የሮሙ ንጉሠ ነገሥት ኛን አያውቀን? ወደ ቤተልሔም ንድንሄድ ሕግ አውጥቷል፣ ነቢዩ በመጽሐፍ ቅዱስ ንደ ተነበየው ሕፃኑ የሚወለደው በቤተልሔም ነው። ወደ ቤተልሔም ልንሄድ ፈጽሞ አሳብ አልነበረንም! አሁን ንግዲህ ንድንሄድ ልንገደድ ነው! ያም ሆነ ይህ መሢሐ በቤተልሔም ይወለዳል የሚለው ትንቢት ሊፈጸም መሆኑን ሳስብ ግርም ይለኛል። ያ ሊገባኝ አይችልም፣ ዮሴፍዬ!»

«ነገር ግን የ ኔ ውድ፣ ያን ያህል ረዥም ጉዞ፣ ለአንቺ ደ ና ነው ብለሽ ነው?»

« ንዴ ፣ ደ ና ነው። ሕፃኑ የ ግዚአብሔር ልጅ ነው መሢሕ። ግዚአብሔር አባቴ፣ በ ርግጥ ይጠነቀቅለል ለ ለ ኛም ይጠነቀቅልናል።»

ዮሴፍ ዕቃውን ከአህያው ላይ ማራገፍ ጀመረ።

«ግሩም ነው፣ ትንሹ አህያ፣» አለ ዮሴፍ፣ «አንተም ከ ኛ ጋር ረዥሙን ጉዞ ትሄዳለህ፣» አለና ጀርባውን መ መ አደረገው። አህያውም የገባው ይመስል ራሱን ነቀነቀ፣ ጀሮዎቹንም ትክል አደረጋቸው።

ማርያም በደስ ተሞላች። ወደ ቤተልሔም ይዛ የምትሄደውምን ንደ ሆነ ማሰብ ጀመረች። የሕፃኑ ልብስ የማይቀር ነው መቼም።

« ኛ ወደ ቤተልሔም ስናቀና፣ ሌሎች ሰዎች ደግሞ ወደ ናዝሬት ያቀናሉ ብዬ ገምለሁ፣ ሌሎችም ወደ ሌሎቹ ከተማዎች። አቤት፣ የተጓዣ ብዛት!» አለች ማርያም።

«የትም የማይሄዱ ብዙ ሰዎችም ኮ ይኖራሉ፤» አለ ዮሴፍ።
«ከትውልድ በ ቸው ፈጽሞ ተንቀሳቅሰው አያውቁም!»

ነገር ግን በዓለም ሁሉ ውቅ ከሆነችው ከሮም መንግሥትም ቢሆን ሰዎች ለመጓዝ በዝግጅት ላይ ነበሩ፡- በ ስፓኝ፣ በጀርመንና በኢጣልያ፣ ንዲሁም በፈረንሳይና በግብጽ . . . ደግሞም በብሪ
ንያ ደቡባዊ ሐድራያን ግንብ የሚኖሩት ሁሉ ግብሩን ሊከፍሉ ይሄዳሉ ብዬ ገም ለሁ። አገረ ንግሊዝ የሮም መንግሥት ክፍል ነበረች ያኔ። ና ደግሞ ኛ ብዙዎቻችን ንግሊዝኛ ተናጋሪዎች የሆንን ዛሬ፣ የአነጋገራችን ዘዬ አሜሪካዊ ይሁን አውስትራሊያዊ፣ የፈረንሳይኛ ተናጋሪዎች ንሁን ወይም የጀርመንኛ ወይም

የ ስፓኝ ናም ዕብራይስጢኛ ንዲሁም ዐረብኛ- ኛ ሁላችን በአውግስጦስ ሕዝብ ቆጠራ የተካተቱ የድሮ አያቶች ነበሩን። አውግስጦስ ቁሣር ከርም ት ዛዙን ካስተላለፈ፣ የሩቅ ጉዞ በማድረግ ወደ ከተሞቻቸው ሄደው ይቆጠሩ ወይም በአቅርቦታቸው ወደሚገኘው ከተማ ይሂዱ፣ ወይም ባሉበት ከተማ፣ ምንም ይሁን ምን፣ መቆጠር ነበረባቸው።

ስለዚህ የመምጣትና የመሄድ ንቅስቃሴ በመላው ዓለም ይ ይ ነበረ!

ይሁን ንጂ፣ በዋናነት ይ ዩ የነበሩት ሁለት ሰዎች ብቻ ናቸው፤ ከናዝሬት የሚንቀሳቀሱቱ ማርያምና ዮሴፍ፣ ከሚኖሩበት ከተማ ወደ ደቡብ በማቅናት ሊቆጠሩ ወደ ቤተልሔም ሲጓዙ ዓይን ያረፈባቸው በ ነርሱ ላይ ነበረ። ከናዝሬት ወደ ቤተልሔም የአምስት ቀን ጉዞ ነበረ።

በትንሹ አህያ ላይ በየዓይነቱ ጥቅል ዕቃዎች ከመጫኛዋ ገመዱ ጋር ተንጠልጥሎ ነበረ። ው የሞላ አቁማዳ የማይቀር ነው መቼም፣ ለመንገድ የሚሆን ምግብ - ንደ ዳቦ፣ ለውዝ፣ ዘቢብ፣ ቋንጣና የተጠበሰ ዓሣ ይያዛል፤ (ለአህያው የሚሆን ጥቂት በቆሎ - በመንገድ ላይ ሣር ሊበላ ቢችልም-ይያዛል።)

አንዳንድ የዮሴፍ መሥሪያ ዕቃዎች መሄድ ነበረባቸው- ይሄ የማይቀር ነበር! በተለይ ትንንሾቹ። ዮሴፍ ጥቂት ዕቃዎቹን አለመውሰዱ መቼም የማይ ሰብ ነው፤ ልክ ኔ ንደማደርገው ማለት ነው፤ መርፌ ከነመያዣው፣ ብዕር፣ ማስ ወሻ ደብተር፣ ፎቶ ማንሻና ድምፅ መቅረጫ ና- ፎይ ምኑን ትቼ ብላችሁ ነው? መንገድ ላይ ስትሄዱ ናንተም አንዳንድ ዕቃዎችን ትይዙ የለ? ሁላችንም ጓዛችንን ይዘን መሄድ ንወዳለን፣ ኮተ ችንን ሁሉ።

የሴፍ መደሻውንና ጥቂት ሚስማሮችን፤ ንዲሁም መፈልፈያውንና የ ንጨት ቅርጽ ማውጫ ሴንጢውን፤ ምናልባትም መላጊያውን ሳይዝ አይቀርም። ማርያም በበኩሏ ቅባትና ለሕፃኑ መጠቅለያ ልብስ ሳትይዝ አትቀርም፤ ርሱ ቀጥብሎ ንዲያድግ የምትጠቀልልበት ረዘም ያለ ጨርቅ ሳትይዝ አትቀርም። የሚያስፈልጋትን ሁሉ ጠቅላላ ይዛለች። ገና አዲስ የተወለዱ ሕፃናትን አያያዝ ተምራ ነበር። ልጃገረዶች ሁሉ ይህንን ይማሩ ነበር።

አንዳንዴ ከየሴፍ ጉን ለጉን መጓዝ ደስ ቢላትም፤ ማርያም አህያው ጀርባ ላይ ተፈናጥጣ ግማሹን መንገድ ሄዳለች። ጉዞው

የአምስት ቀን መንገድ ስለሆነ፣ በአህያው ላይ መጓዙ በጣም ሊበዛና አሰልፎ ሊሆን ይችላል።

ሲመሽ ሰው ቤት ወይም ንግዳ ማረፊያ ቤት (የገጠር ሆቴል) ሊያድሩ ይችላሉ። ሰው ሁሉ ጉዞ ላይ ስለ ነበር በ ንግዳ ማደሪያ ቦ ምብዛም አልተገኘም። ቢኖርም «ቀድሞ የመጣ ቀድሞ ያገኛል» በሚለው መርሕ የተመሠረተ ነበረ። ቦ ን ለመያዝ ቀደም ብሎ መል ክተኛን ለመላክ ትልቅ ሰውና ባለጠጋ መሆን ያስፈልግ ነበር። ማርያምና ዮሴፍ ሊያድሩ የሚችሉት ከከዋክብት በ ች ከውጭ መጠለያ ባለበት ስፍራ ነበር። ቀኑ ሞቃት ቢሆንም፣ ሌ ሊቱ ብርዳማ ሊሆን ይችላል። የተጓዙበት መንገድ አቧራማ ነበር። አስፋልት ያልሆነ መንገድ፣ ወቅቱ ደረቅ ከሆነ በየትኛውም የዓለም ክፍል ቢሆን፣ በጣም አቧራማ ነው። የአየር ሁኔ ው ርጥብ ከሆነ ደግሞ ጭቃማና አንሸራ ች ይሆናል።

ማርያምና ዮሴፍ ግዚአብሔር ባለበት ሁሉ ትልቅ ጀብዱ በሚጠይቅ ዕቅድ ውስጥ ነበሩ። በብዙ መንገድ፣ ነገሩ በሞላ የ ግዚአብሔር ላቅ ምስጢር ነበር ማለት ይቻላል- ለጊዜው ማንም ንዲሰማው በግልጽ የተለፈፈ አልነበረም። ነገር ግን የጥቂት ምርጥ ሰዎችን ምስጢር ለመግለጥ ሲል ግዚአብሔር ሾማቸው ወይም መረጣቸው። ስለዚህ ጉዳይ ወደ ጎላ የምንሰማው ይሆናል።

ማርያምና ዮሴፍ ልክ በ ግዚአብሔር ምስጢር መሃከል ነበሩ። ነርሱ፣ በ ርግጥ፣ ምስጢሩን አላወጡም።

ማርያምን የልጁ- የመሢሐ ናት ንድትሆን መረጣት። በዘመናት ሁሉ፣ ማርያም ከሁሉ በላይ ምርጥ የሆነች ሴት ነበረች። ይህንን የነገራት ያ ከ ግዚአብሔር ወደ ርሷ የተላከው መልአክ ብሥራተ ገብርኤል ነበረ። ና፣ በ ርግጥም፣ ስለ ሕፃኑ ነግሯል።

ዱሩ ግን ማርያም ትሑት ልጃገረድ ነበረች። በትንሹ ተ መልካቾች ያወቁት ይህንን ብቻ ነበር - ማለት ደኻና ትሑት ልጃገረድ፣ ለአንድ በቅርቡ የራሱን ሥራ ለከፈተ ወጣት አናጢ ባላገር

የ ጨች ንደ ነበረች ብቻ ነበር የሚያውቁት። ሐሜት ደግሞ ሕፃኗ በቅርቡ የሚወለድ አይመስልም የሚል ነበር። ንዳውም የተገረሙት በዮሴፍ ነበር- ይኸውም ዝምተኛና ቁም ነገረኛ ሰው ስለመሰላቸው ነበር። ነገር ግን አንድ ቀልድ ንዲህ የሚል አለ፡- «የረጋ ው ወደ ውስጥ ይሰርጋል። ማወቅ አይቻልም!»

በርግጥ ዮሴፍ የመሢሐ ጠባቂ ለመሆን ግዚአብሔር መልአኩ ንዲነግርው ላከለት የሚል ሐሜት ንዳለ ማርያምና ዮሴፍ ሊያውቁ አልቻሉም። የመሢሐን አባት መስሎ የሚ ይ፣ ስሙን የሚሰጠው፣ በማደግ ሂደት ውስጥ ያለም ምግቡንና ልብሱን የሰጠ የሚያስተምረው ርሱ ነበር። ዮሴፍ የነበረውን ክብር ገምቱት!

ማርያምና ና ዮሴፍ ንዲሁም ግዚአብሔር።

ነገር ግን በጐዳና ያሉት ሰዎች ያንን ሊያውቁት አልቻሉም፣ ግዚአብሔር ካልነገራቸው በቀር ማለት ነው፤ ግዚአብሔር ደግሞ አልነገራቸውም፣ ስለዚህ አላወቁም። በውጭ በሚ የው ተመሥርተው ፈረዱ፣ ይህ ደግሞ ምን ጊዜም በጣም አሳሳች ሊሆን ይችላል።

ማርያም በናዝሬት ዙሪያ የሚሸከረከሩትን የተለያዩ የባልቱት ሚስቶች ተረቶችን ሰም ነበር። ርሷም ለገዛ ራሷ ንዲህ ትል ነበር፣ «ዳሩ ግን ሕፃኑ የ ግዚአብሔር ልጅ ነው። ለድሮ አፈ ሪኮች ደን መስጠት የለብኝም።» ደን ም አልሰጠችውም።

በው ጉድጓድ፣ ሴቶች ገመድ በ ሰረው ባልዲ ከጉድጓድ ውስጥ ው ን የቀዱ፣ ከቤቶቻቸው ወዳመጡዋቸው ንስራዎች የሞሉ ሳለ፣ ማርያም 144 ኪሎ ሜትር ወደሚርቀው ቤተ ልሔም ንደምትሄድ ሲያውቁ፣ ምክራቸውን ያፈስሱላት ነበር። ብዙዎቹ ይህንን ያህል ርቀት በሕይወታቸው ተጉዘው አያውቁም- ስከ ኢየሩሳሌም ድረስ ግን፣ አዎን፣ ተጉዘዋል፤ ወደ ቤተ መቅደሱ ማለት ነው፤ ቤተልሔም ከዚህ ይርቅ ነበር።

ናት ልትሆን የ ሰበችውና 144 ኪሎ ሜትር ልትጓዝ የተነሣችው- ግማሽ መንገድ በአህያ ጀርባ ላይ ሆና ንኳ ልትጓዝ የምትሞክር- ልጇን መውለጃዋ የተቃረበ 144 ኪሎ ሜትር የምትጓዝ ሴት ከቶ ማን ናት ርሷ?

አሁን ማርያምና ዮሴፍ መንገዳቸውን ደ ና ተያይዘው ል። በመጓዝ ላይ ያሉ፣ ዮሴፍ ብዙ ጊዜ የደጋገመ፣ ንዲህ ይላ ል፣ «ማርያም፣ የ ኔ ውድ፣ ደ ና ነሽ? ቤተልሔም ደርሰን ማደሪያ ስክናገኝ ድረስ ልጄ ንደማይወለድ ተስፋ አደርጋለሁ።»

«ዮሴፍ፣ ኔ ደህና ነኝ። ወደ ቤተልሔም ንድንጓዝ በ ኛ ላይ የተደነገገ ት ዛዝ ነው ይሄ። ንጉሠ ነገሥቱ ደንግሳ ልና

የማይቀርልን ነው። ስለዚህ አንተ ምንም ማድረግ ስለማትችል፣ አትጨነቅ! ልትለውጠው የምትችለው ነገር አይደለም።

«ስለ ኔም አትጨነቅ! ኔ ደህና ነኝ። ይህ ጉዞ በዓለም ካለ ነገር ሁሉ የላቀ ነው። ቤት ቀርቼ ብሆን ኖሮ፣ ቤቱን ስፈገፍግና ስገለባብጠው ገኝ ነበር። አብዛኛው ጊዜ ሊወልዱ የተቃረቡ ሴቶች ከመውለዳቸው በፊት በ ይል ጉልበት ይሰማቸዋል። ኔ ደግሞ ደህና ነኝ። መሢሐ ንደ ሆነ በቤተልሔም መወለድ ንዳለበት ቅዱስ መጽሐፍ ይናገራል፤ ኛ ደግሞ በደህና ዛ ንደርሳለን። ሁሉም ነገር በ ግዚአብሔር ጅ ነው፤» አለች።

«ይሁን ንጂ ማርያም፣ ከዚህ በበለጠ ልንከባከብሽ ንደሚገባኝ ይሰማኛል።»

«ዮሴፍ፣ ግዚአብሔር የዚህ ንቅስቃሴ ሁሉ ላፊ ነው። ካደመጥነው ከ ርሱ መመሪያ ናገኛለን። በ ውነት ካሰብክበት፣ ስለዚህ ጉዳይ ኛ ልናደርግው የምንችለው ምንም ነገር የለም። ለ ኛ ተብሎ የተዘጋጀ ነገር ነው።»

«ልክ ነሽ፣ ማርያም! በ ምነት መጽናት አለብን፣ ዳሩ ግን . . . በተቻለኝ ሁሉ ልረዳሽ ይገባኛል።»

«በምድር ላይ ካሉት ሁሉ አንተ ውድና ደግ ሰው ነህ ዮሴፍ፤ የ ግዚአብሔር ጨዋ ሰዎች ከሆኑት መሃከል ነህ አንተ። በ ግዚአብሔር ጅ ነን ኛ። በተቻለኝ መጠን ጉዞውን በሞላ ደስ ብሎኝ ጨርሰዋለሁ። የ ግዚአብሔር ዕቅድ ንጂ የ ኛ አይደለም። ርሱ ይጠብቀናል።»

በ ርግጥ መንገዱ አምስት ቀን የወሰደ ረጅም ጉዞ ነበረ። ሊቆጠሩ ወደየትውልድ ከተማቸው ከወደ ሰሜን የመጡና የሚሄድ ተጓዦች ነበሩ።

ብዙም መንገድ አልቀራቸውም አሁን። በተራራው ላይ ወዳለችው በግንብ የ ጠረችና ወርቃማ ወደ ሆነችው ኢየሩሳሌም ከተማ ደርሰዋል። በነጭ ግንብ ጥሮ ንደገና የ ነጸው ቤተ መቅደስ፣ ከመሠዊያው ከሚንቀሳቀለው ሳት የሚወጣው ጥቁር ጨስ በላዩ ላይ ቢንጠለጠልም ቅሉ፣ ገና በከፍተኛው ቦ ቆሞ በፀሐይ ብርሃን በማንጸባረቅ ይ ይ ነበር።

ከመሠዊያዎቹ ይወጣ የነበረው ጣፋጭ የጥብስ ሽ ተጓዦቹን ራብ ንዲሰማቸው አድርጎአቸዋል። ሽ ው ከሩቅ የሚጣራ መዓዛ ነበረው። ጉዞ በጀመሩበት ዕለት የሰሙት የጥሩምባ ድምፅ በዚህ ጊዜም የብር ጥሩምባዎች (መለከቶች) ሲነፉ ሰሙ።

«አሁን ጥቂት ኪሎ ሜትሮች ነው የቀሩን፣ ማርያም፣ ልንደርስ ነው» አለ ዮሴፍ።

ራሔል ብንያምን ስትወልድ ሞ የተቀበረችበትን ቦ ያለፉ ነበር። መቃብሩን ሲያይ ዮሴፍ ተንቀጠቀጠ።

«ተስፋ የሚያስቆርጥ አሳብ አይኑርብህ፣ ዮሴፍ። ግዚአብሔር መሢሐንም፣ አንተንም፣ ንዲሁም ኔንም የጠበቀን ነው።»

«ያው ነው፤ ቤተልሔም ስንደርስ ደስ
ይለኛል።»

መንገዳቸውን ቀጠሉ። አሁን ጨለምለም
ማለት ጀምሮአል። ከዋክብትም በሰማይ ላይ
ብቅ ብቅ ማለት ጀምረዋል። ዮሴፍ
ርምጃውን ይቆጥር ነበር። ጊዜ
ፈጅቶበ ል። መንገዱ ድንጋያማ ነበር፤

አህያውም ከባድ ጭነት ተሸክሟል። አሁን ማርያም አህያው
ላይ ተፈናጥጣለች።

«ዮሴፍ፤ ያንን ውብ ኮከብ ተመልከት! በሕይወቴ ንዲህ ያለ
ግዙፍና ደማቅ ኮከብ አይቼ አላውቅም!»

ይኸውና ቤተልሔም። መብራቶቹ መብልጭለጭ ጀምረዋል።
ወደ ከተማው በሚጓዙ ሰዎች መንገዱ ተጨናንቋል።

ዮሴፍ አህያውን በጠመዝማዛው መንገድ መራው። በግራ
በኩል፤ ማዶ ዳዊት ድሮ የአባቱን በጎች ይጠብቅባቸው የነበረ ተ
ራራዎች ይ ያሉ። አሁንም ረኞች ዛው ላይና ሸለቆው ውስጥ
ከመንገዱ ች ነበሩ። ጨለማው ውስጥ ሆነው ሲያፏጩና ርስ
በርስ ሲጠራሩ መስማት ይቻላል።

አዎን፤ የ ንግዶች ማረፊያው ይኸውና! ምንም ሊያሳስት
አይችልም። የተሰበሰቡ ሰዎች አጥር ግቢው ውስጥ ተ
ኩልኩለዋል፤ ፋኖሶች ከግድግዳው ውጪ ተንጠልጥለዋል፤
ንዲሁም ከሰዎች ሌላ ግመሎችም፤ አህዮችም ነበሩ።

«ጐሽ አሁን ደርሰናል፤» አለ ዮሴፍ። «ሁሉም ነገር መልካም
ሆኖልናል። የ ንግዶች ማረፊያው ግን የተጨናነቀ ይመስላል፤
ነገር ግን- አሁን ምቹ አልጋና ጥሩ ንቅልፍ የሚያስፈልግበት ጊዜ
ነው።»

«ዮሴፍ፤ ኔ ንጁ- ኔ ንጃ ዛሬ ማ የሚመጣ (የሚወለድ)
ይመስለኛል!»

«ይሰማሻል? ስቲ ቶሎ ልሂድና ንግዳ ተቀባዩን ክፍል
ንዲሰጠን ልጠይቀው!»

በግርግም ውስጥ ተወለደ!

ንጉሠ ነገሥት አውግስጦስ ቁጣር የሕዝብ ቆጠራ ንዲካሄድ ት ዛዝ ስላስተላለፈ በዛች ሌሊት በቤተልሔም የነበረው የ ንግዶች ማረፊያው ስክ አፉ ጢም ብሎ ነበር። ያንዳንዱ በዳዊት ሐረግ ውስጥ የነበረ ሰው፣ የዳዊት ዘር የሆነ፣ ያንዳንዱ በዛችው ሌሊት በቤተልሔም መገኘት ነበረበት።

በግቢው ውስጥ የነበሩ የ ንግዶች ማረፊያ ክፍሎች ሁሉ ሞልተው ነበር። ቀደም ሲል ተከራይተዋል። ላላቅና ውቅ ለሆኑት ሰዎች ቦ ንዲይዘላቸው ቀደም ሲል መል ክተኞች ተ ልከዋል። ሐለል፣ ላቅና ውቅ ፈረሳዊ፣ በጣም በጣም ሽማግሌ፣ ከነቤተሰቡ ቀደም ብሎ ተመዝግቦ መኝ ይዞ ነበረ። ምርጥና ምቹ የሆነ ቦ ይዘው፣ በአሁኑ ሰዓት ሳይተኙ አይቀሩም።

ከናዝሬት ተነሥተው ለ144 ኪሎ ሜትር የተጓዙት ማርያምና ዮሴፍ ግን «ቦዶ ቦ የለም» የሚል ምልክት አጋጠማቸው።

«ቦ የለም፣ ጓዴ፣» አለ አንድ ሰፋሪ ራቱን የበላ፣ ዮሴፍን አህያውን የመራ ወደ ቅጥር ግቢው ሲገባ አይቶ፣ ማርያም አህያው ላይ ተፈናጥጧል።

አብዛኛውን ጊዜ አዳሪ ተጓዥ የሆነ ሰው ከነጓዙ የሚያድርበት ክፍል ያገኛል። አህያውንም ሆነ ግመሉን ከክፍሉ አጠገብ አስሮ ያሳድራል፣ የ ንግዳ ተቀባዩ ደግሞ የሚበላ ምግብ ይሸጥለ ል።

በዚሁ ሌሊት ቅጥር ግቢው ተጨናንቋል፣ ድክም ባላቸው ሰ ዎች፣ በአህዮችና ግመሎች ድብልቅልቅ ብሎአል።

መሬት ላይ ሰዎች ተቀምጠውም ራ ቸውን የበሉ ንደሚያደርጉት ሁሉ፣ ያጉረመርሙ፣ ያላግጡ፣ ከት ብለው

ይስቁና አስተያየትም ይሰነዝሩ ነበር። ማርያምና ዮሴፍ ነጭ ሽንኩርትና ወይን ይሸት ቸው ነበር። በየቦ ው ተቀምጠውና በግድግዳዎቹ ተንጠልጥለው የነበሩት ፋኖሶች የሚያጭበረብር ብርሃናቸውን በልዩ ልዩ ፊቶች ላይ ያንጸባርቁ ነበር።

«ትንሽ ቆዩኝ፤» አላት ዮሴፍ ማርያምን። «በአስቸኳይ አንድ ቦ ማግኘት አለብን። የሆነ ቦ ንዲስጠን ንግዳ ተቀባዩን ሄጄ ጠይቀዋለሁ። በዓይኔሽ ኔና ፋኖሴን ተከ ተይ፤ ብዙም አልርቅም። ብዙ ፋኖሶች ተንጠልጥሎበት ያለው ያ በር ዋናው በር ይመስለኛል። ለአንድ ደቂቃ ያህል ደህና ትሆኛለሽ - አይደል?»

ዮሴፍ የ ንግዳ ተቀባዩን በተከለከሉት ሰዎች መሃል መፈላለግ ጀመረ። « ራቱን የበላ ወደዛው መሄዱ ጥቅም የለውም፤ ጓዴ።

ንደኛው ዚሁ ከውጭ ማረፍ አለብህ። ምግብ ካልያዝክ ከ ንግዳ ተቀባዩ ትንሽ የሚበላ ል ገኝ ትችላለህ። ነገር ግን ስካሁን ስንቁም ያለቀበት ይመስለኛል፤» ብሎ ያለውን ሰውዬ ዮሴፍ መልስም ሊሰጠው ንኳ አልጠበቀውም።

ማርያም ግን በአህያው ጀርባ
 ላይ ሆና በመጠበቅ ላይ ያለች፤
 ዳቦ ጋጋሪ ልጆች በትላልቅ
 ቅርጫቶች ትኩስ ዳብ
 በጭንቅላቸው ላይ ተሸክመው
 አየች። ማርያም የጣፋጭ ትኩስ
 ዳቦ ሽ አሸተተች። ነጋዴዎች
 በሰዎቹ ላይ ይነግዱባቸው ነበር።
 አልፈርድባቸውም!

ዮሴፍ የ ንግዶች ማደሪያውን
 በር አንኳኳ። የ ንግዳ ተቀባዩ
 ከፈተው።

« ባክህን ከገሊላ ለመጡ
 ለሁለት ሰዎች ክፍል ይኖርሃል?»

የ ንግዳ ተቀባዩ በተስፋ መቁረጥ ጆቹን አወራጩና፤ በቀኝ
 ጁ ያሳየ፤ ዮሴፍን፤ «ያን ሁሉ ሕዝብ የዋለህ? ሁሉም ክፍል
 ፈልጎ ኮ ነው አለው!»

«ግን . . . ግን . . . ግን . . . ፤» ሲል ዮሴፍ ተንተባተበ፤ «ሕፃኑ በዚችው ሌሊት ሊወለድ ይችላል። አንዲት ብቸኛ ባዶ የሆነች ቦ ንኳ የትም ቢሆን አ ገኝልንም? ለ ርሷም ሆነ ለሕፃኑ ምርጥ የሆነ ቦ ባገኝ ደስ ቢለኝም ንኳ፤ ለአሁኑ ምንም ቢሆን ቀበላለሁ።»

«ሕፃን! ንዲህ ባለ ሌሊት! ንዲህ ባለ መዓት ሕዝብ መሐል! አሁ-ሆሁ- ሆ፤ ወቸ ጉድ! ያለችኝ አንዲት ከበስተጀርባ ያለችው ግርግም ብቻ ናት። ያች መጨረሻ ጫፍ ላይ ያለችው፤ የተጠረገችም ይመስለኛል። ያች ብቻ ናት ያለችኝ፤ ጎረምላው። አዝናለሁ፤ ግን ይኸው ነው። አንተ ዕድለኛ ነህ፤ ቀደም ብዬ ይህንን ለሌሎቹ አላስብኩም። ውጭ ከሚያድሩ ብዙዎቹ ግርግሟን ቢያገኙ ደስ ባላቸው ነበር። ዝናብ ወይም በረዶ ንዳይወርድባቸው ተስፋ አደርጋለሁ። ይህ ብላሽ የሆነ ነገር ነው፤ የሕዝብ ቆጠራ ብሎ ነገር፤ ደግሞም አንድም ስሕተት ንዳይኖር ብሎ ነገር። ሮም ኛን ምን ንደምናደርግ ትንገረን! ይህንን የሮም ግዛት ሁሉ ንዲያቆምልን መሢሐችን ንዲመጣልን መኛለሁ። በል ንካ፤ ይህቺን ፋኖስ ውስድና ከ ንግዳ ማደሪያው በስተጀርባ ዞረህ ሂድ።»

«ፋኖስ አለኝ፤» አለ ዮሴፍ።

«ሁለት ቢኖርህም ምንም ጉዳት አያመጣም። ወዴት ንደምትሄድ ስ ውቅ፤ ሁለቱን መያዝህ ደስ ይልሃል። ቦ ውን ንደ ፈለግከው ማስተካከል ትችላለህ። ንስሶቼም የሚተናኩሉ አይደሉም። የሚረዳህ ከሆነ፤ ውጭ ሳት ቢጤ አንድድ።»

«መቅ ው ና ትንሽ ምግብ ልትሰጠኝ ትችላለህ?»

« ንዴ ወዳጄ፤ ንዳውም በትንሽ ዋጋ።»

«በሚገባ ንጂ፤» አለ ዮሴፍ። «መክፈልማ ከፍላለሁ።»

« ዛው ሳት ስ ቀጣጥል ሳቱ ላይ ው ጥደህ ል ሞቅ ትችላለህ። ባለቤትህ የት ናት?»

« ዛው ቅጥር ግቢው መግቢያ አካባቢ፣ ከአህያው ጋር ናት።»

ይሄኔ ብዙ ሰዎች ስለ መጡ፣ ንግዳ ተቀባዩ ተጠርቶ ሄደ።

በልቡ የተሸበረ፣ የሴፍ ወደ ማርያም ተመለሰ።

«አዝናለሁ፣ የ ኔ ቆንጆ! ጢም ብሎ ሞልቷል። ሰውዬው በሩን ሲከፍተው፣ ውስጥ ይሁን ንጂ መሬት ላይ የተኙ ሰዎችን አይቻለሁ። ከፈለግን ግን ለብቻችን አንድ ከበስተኋላ ያለውን ግርግም ውሰዱ ብሎኛል። ጥቂት ንስሳት አሉበት። በስተኋላው ደግሞ አንድ ቦ ላይ ሳት ማንደድ ችላለሁ። በጣም አዝናለሁ፣ ማርያም! ከዚህ የተሻለ ምንም የለም።»

« ንችለዋለን፣ የሴፍ። የዚህ ንቅስቃሴ ሁሉ ላፊ ማን ንደ ሆነ ውቃለህ፣ አ ውቅም ንዴ? ግዚአብሔር ያቀደው ከሆነ፣ ኛ ማን ነንና የምናጉረመርመው?»

«አንቺ ላቅ ልጃገረድ ነሽ፤ ማርያም! ልክ ነሽ። መልካም ነገር በሚያስፈልግሽ ጊዜ ችላ ያልኩሽ መስሎ ስለ ተሰማኝ ነው።» አላት።

«ይህን ያህል ሕዝብ ባለበት፤ ግርግሙን ለብቻችን ብንይዘው ይሻላል። ግርግም ከ ግዚአብሔር ጋር በቂ ነው። ንግባበት!» አለችው።

ተቀምጠውና መሬት ላይ ተዘርፍጠው የተጫጫሁ ቅጥር ግቢ ውስጥ ሆነው ከሚበሉት ሰዎች መሃል መንገድ ፈለጉና ሄዱ። አንዲት ልጃገረድ፣ አንድ ወንድ፣ ና አንድ አህያ ከ ንግዶች ማደሪያው ጓሮ ዞረው ሄደው ሲሰወሩ ያየ ካለ ሳይገረም አይቀርም።

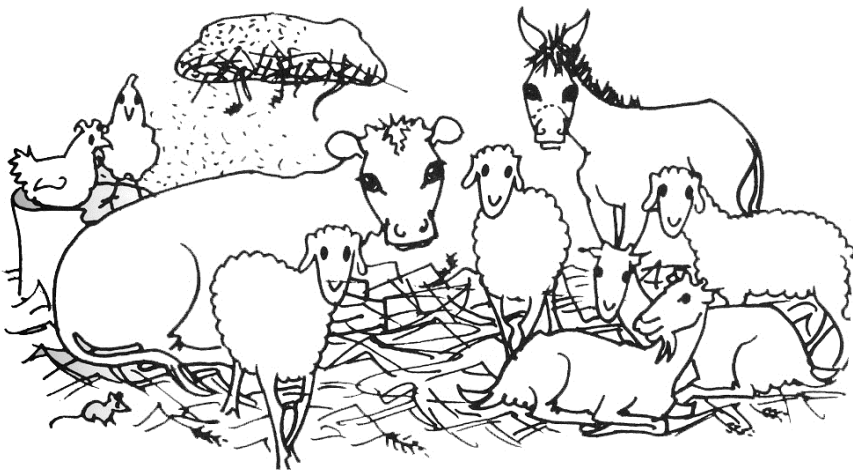

የሴፍ ይዞት በነበረው የፋኖስ ብርሃን ይ ይ የነበረው መንገድ ወደ ግርግሙ መራቸው፣ ዋሻ ቢጤ ነበር፤ ትንሽ ተጠርቦ የተስተካከለ ንደ የተፈጥሮ ዋሻ ነበረ። በጣም ጭር ያለ ነበር። ንግዶች ንደ መጡባቸው የተገነዘቡና የደነበሩ ጥቂት ንስላት

ከውስጡ ተኝተው ነበር። ዓይኖቻቸውን ለትንሽ ጊዜ ገለጥ አደረጉ፤ ብርሃኑ አጭበረበራቸው። አንዳንድ በጎች ተነሡ፤ አንድ ሁለት ዶሮዎች ደግሞ አስካኩ። አህዮቹ ደግሞ ሌላ አህያ መምጣቱን ሲያዩ የተገረሙ መሰለ።

ንስሳቱ ተኝተውበት የነበረው ቦ በጣም ንጹሕ ነበረ- ንስሳት የሚተኙበትን ክፍል ሁልጊዜ በንጽሕና ነው የሚይዙት። ዛው ለማርያምና ለዮሴፍ የሚሆን በቂ ክፍል ነበረ- ገና አልተ ወለደም ንጂ፤ ንደ መጣ ለሕፃኑም የሚሆን በቂ ቦ ነበረ።

ዮሴፍ አንድ ፋኖስ ግድግዳው ላይ በሚስማር አንጠለጠለ። በዚያ ምቹ በሆነው ዋሻ ውስጥ አዲስ የሣር (ድርቆሽ) ክምር ጥጉ ላይ ነበረ። ከወለሉ ሦስት ጫማ ያህል ርቆ አንድ የተሰረሰረ ወይም የተቆፈረ ጐድጓዳ ነገር ነበር (ንስሳቱ የሚመገቡበት ገንዳ መሆኑ ነው)። የጐድጓዳው ወለል ሣሩን ወይም በቆሎውን ንዲይዝ ተ ብሎ አፈሩ ከውስጥ ተዝቆ የወጣለት ነበር። በከብት ማደሪያዎች ውስጥ ከመመገቢያው ሥር አብዛኛው ጊዜ አሞሌ ጨው ይቀመጥ ነበረ- ንስሳት ጨውን መላስ ይወዳሉ! ከዋሻው ግድግዳ በስተ ጀርባ ተፈልፍለው የተሠሩ ሌሎች የተለያዩ ክፍ ዎች ያሉአቸው የከብት መመገቢያዎች ነበሩ።

ዋሻው ገለል ያለ፣ የሌሊት ብርድን የሚከላከል ምቹ መጠለያ ነበረው። ማርያምና ዮሴፍ ጊዜ ኑሮአቸው ቢያዳምጡ ኖሮ፣ የሰዎቹ ጫጫ ከበስተ ጎላና ከበላያቸው ላይ አንድ በጣም ደክም ያለ ድምጽ ሆኖ በተሰማቸው ነበር። ከ ች ካለው ሽለቆ ሁለት ረኞች ሲያፏጩና ርስ በርሳቸው ሲጠራሩ ና የአንድ ተቅበጥባጭ በግ ድምፅን ለመስማት በቻሉ ነበር። በዋሻው መግቢያ (ደግሞ) የይሁዳን ተራራ ቅርጽ በሰማይ ከዋክብት ብርሃን አማካይነት ማየት በቻሉ ነበር።

ነገር ግን ማየትና መስማት ንዲይችሉ በከባድ ውጥረት ላይ ነበሩ።

ዮሴፍ በግድግዳው ተጋድሞ ባገኘው፣ ከስንደዶ በተሠራው መጥረጊያ ከከብት መመገቢያው አጠገብ የሚገኘውን ወለል ጥርግ አድርጎ አጽድቶ ል። አሁን ለማርያም ንዲመቻት አድርጎ ይህንን ቦ ንጹሕ በሆነ አዲስ ገለባና ሣር ጐዝጐዝ ል።

አህያው ከዋሻው መግቢያ ላይ ከነበረው ገንዳ ው የጠጣ ያለ፣ ማርያም በጉዞ ላይ ሳሉ ለብሳው የነበረውን ካባ አወለቀችና ጠጉሯን አበጠረች። አህያውም በግርግሙ ከነበሩት ቢጤዎቹ አህዮች ጋር በአህያ ቋንቋ ጭውውት ይዞ ነበረ። ማርያም ቀደም ሲል ውድ የሆኑትን ጥቅል ዕቃዎ ን ከጀርባው ላይ ቀንሳለት ነበር።

የሕፃኑ ልብሶች ከዛ ጥቅልል ጋር ተጠቅልለው ነበር። ንዲሁም ቅባቱና ገና ላልተወለደ ሕፃን ብላ ማንኛዋም ናት በዚያን ዘመን የም ዘጋጀው ነገር ሁሉ ዛው ተጠቅልሎ ነበረ (ይህ ከአሁኑ ዘመን ጋር ሲነጻጸር ምንም ያህል አልነበረም)።

ምቹ የሆነ ማረፊያ ቦ ለማበጀት ለዮሴፍ ረዥም ጊዜ አልወሰደበትም። በዋሻው ውስጥ ወዳድቀው ባገኛቸው ቁርጭራጭ ንጩቶችና መሣሪያው (ይዞ መምጣቱ በጀ!) አማካኝነት ለማርያም በጣም ብቸኛና ጸጥ ያለ ትንሽ ግርዶሽ ሊሠራላት ችሎአል። ሣሩና ገለባው ጥሩ መፃዛ ነበራቸው፣ ከሣሩ ጋር ተቀላቅለው የነበሩት ደ ረቅ አበቦችማ በፀደይ ወራት ሜዳ ላይ የሚበቅሉትን አበቦች

የሚያስ ውሱ ነበር።

የሴፍ ሽክሙን ከአህያው ላይ አራግፎ ጨረሰና ማርያም የደከሙ ግሮ ን ለመ ጠብ በምትዘጋጅበት ጊዜ ከብቶች ከሚጠጡበት ገንዳ ው ን በማምጣት ንድት ጠብ ረዳት።

«ትንሽ ሙቅ ው ንድ መጣልኝ ፈልግ ነበር፤ የሴፍ። ያስፈልገናል። ከ ንግዶች ማረፊያ ደግሞ ቆንጆ ትኩስ ዳቦ ብ መጣልን! ስንገባ ቅርጫት ሞልተው ሲመጡ አይቻለሁ፤» አለችው።

ስለዚህ የሴፍ ሄደ። ማርያም ከ ርሷ ገለል ንዲል ትፈልግ ነበር። ሕፃኑ ሲመጣ የ ርሱ ዛው መገኘት አግባብ አልነበረም፤ ያኔ፤ ንዳሁኑ ሕፃኑ የተወለደ ያለ አባቶች ሊገኙ ንደሚችሉ ዓይነት አይደለም።

ማርያም ሕፃኑ የመጣ ንደ ሆነ ርግጠኛ ሆኖ ተሰማት። ውነትም መጥቶ ነበር።

ውብ የሆነ ልደት ነበረ፤ የ ግዚአብሔር ልጅ ልደት። ንደዚያ መሆኑን ግዚአብሔር አይቶ ል። ማርያምን የረዳት ማንም ሰው

አልነበረም። ማንም ንዲረዳት አላስፈለጋትም። በልቧ ውስጥ ላቅ ደስ ነበራት፤ ፍቅርም ነበራት፤ ብር ት ንጂ ፍርሃት የሚባል ነገር አልነበራትም።

ሕፃኑ በጣም ቶሎ መጣ። ሕፃናት መምጣቱን ለማሳወቅ ንደሚያደርጉት ሁሉ ሕፃኑ ትንሽ አለቀሰ! የ ነርሱ ነው «ሰላም! ሃሎ!» ገና ለተወለደ ሕፃን ምን መደረግ ንዳለበት ማርያም በደንብ ውቅ ነበረ። ልጃገረዶች ምን ንደሚያደርጉ ይማሩ ነበርና - አሁን ደግሞ ግዚአብሔር ንድ ደርገው ረድቶአል።

የ ግዚአብሔር ልጅ፤ መሢሕ የሆነውን ፤ ውድ የሆነውን ሕፃኗን ስ ይ የማርያም ልብ በደስ ንደ ተወረረ ልገልጽላችሁ አልችልም። የለም፤ ፍጹም ልነግራችሁ አልችልም። ነገር ግን «አቤት፤ አንተ ውድ፤ ትንሽ ልጅ! አንተን መሳም አለብኝ። በመወለድህ በጣም ተደስቻለሁ» አለች። (የ ኔልጅ ሲወለድ ንደዚህ ነበር ያልኩት።)

ማርያም ሕፃኑን ንደ ቀፈችው፤ ያን የ ግዚአብሔር ልጅ፤ መሢሕ፤ የሆነውን ዓይን ዓይኑን ትኩር ብላ

የው ነበር። ልብዋ ከደስ ብዛት ሊፈነዳ ቀረበ። ንዴት ንደምትንከባከበው ውቅ ነበር ብያችኋለሁ። ለትንሹ ልጇ ዘይት (ቅባት) አምጥ ለት ነበር፤ የምትጠቀልልበት ደግሞ አያሌ ሜትር ለስላሳና ነጭ ጨርቅ አምጥ ለት ነበር፤ ይህም ረዘምና ቀጥ ብሎ

ንዲያድግ ይረዳዋል።

ከጠቀለለችው በኋላ ትንሽ ጨርቅ ቀርቷት ነበረ። ቀሪውን ለስላሳ ጨርቅ የከብቶች መመገቢያ በሆነው ምቹና ጎድጓዳ ገንዳ ውስጥ በነበረው ንጹሕ ገለባ ላይ አነጠፈችው። ከዚህ በኋላ ማርያም፣ ዮሴፍ ባዘጋጀላት ለስላሳ የገለባ አልጋ ላይ ዓረፍ አለች።

ዮሴፍ አሁን በፈልገው ሰዓት ተመልሶ ሊመጣ ይችላል። ማርያም ዳቦውን ይዞ ንዲመጣ ትጠብቀው ነበር። ማርያም ደስ ብሏት ነበረ!

አይ ቸሁ ልን?

ዮሴፍ ወደ ዋሻው በመመለስ ላይ ነበረ። ማርያም ዱኳውን ሰማች። «ወንዳ !» ርሱ ነው። አደናቅፎ ል። የለም፤ የለም፤ ርሱ ገና በመምጣት ላይ ነው። ከሄደ ኮ ቆይቶአል ዲያ።

ወደ በራፉ ሊደርስ ገና ትንሽ ንደ ቀረው፤ «ማርያም፤ የ ኔ ቆንጆ፤ ደህና ነሽ? ከሄድኩ ረዘም ላለ ጊዜ በመቆየቴ ይቅር ። ለ ሳቱ ስል ሥራ (ጣጣ) ውስጥ ገብቼ ነው፤ ጨለማ ውስጥ ማቀጣጣያ ስንጥርና ማገዶ ፍለጋ ላይ ነበርኩ። ደግሞም የዳቦው ወረፋ አይጣል ነው! አይተሽውም አ ውቂ። ዕድለኛ ነኝ ግን። ትንሽ አግኝቻለሁ። ሁሉም አልደረሰውም! በመጨረሻ ደግሞ ሙቅ ው አምጥቼልኝለሁ።

« ንዴ፤ ማርያም! ምንድን ነው የሆነው?»

በዋሻው ግድግዳ ላይ በጀርባዋ ተደግፋ፤ ርሱ በሠራላት አልጋ ላይ ቁጭ ብላለች። ፊቷ ንደ መልአክ ያንጸባርቅ ነበረ።

ማርያም ከአጠገብዋ ወዳለው ከድንጋይ የተሠራ ጐድጓዳ የከብቶች መብያ አመለከተችው።

ዮሴፍም ተመለከተ፤ ቀረብ ብሎ፤ ወደ ገለባው አተኩረ። «መሢሕ! የ ግዚአብሔር ልጅ!» ብሎ ጮኸ፤ የተኛውን ትንሹን ሕፃን ያየ። ዮሴፍም በአንድ ጁ ሙቅ ው የያዘ ማሰሮ ጨብጦ፤ በሌላው ጁ ደግሞ ትኩስ ሙልሙል ዳቦ ይዞ መሢሐን፤ ሕፃኑን፤ የ ግዚአብሔር ልጅ የሆነውን ሊሰግድለት በጉልበቱ ተንበርከከና ሰገደለት።

ለደስ ቸው ወሰን አልነበረውም። ዮሴፍ ለማርያም የፍቅር አሳሳም ሳማት።

ማርያም ርቧት ነበር። ዮሴፍ ያመጣላትን ጣፋጭና ትኩስ ዳቦ ደስ ብሏት በላችው። ዮሴፍም ንዲሁ።

ዮሴፍና ማርያም ለጊዜው ለመነጋገር ንኳ ስኪያቅ ቸው ድ ረስ በጣም ደስ ብሎአቸው ነበር። ዮሴፍ የማርያምን ጿን ይዞ ከጎህፏ፣ በገለባው አልጋ ላይ ተቀምጦ ነበረ።

ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ንዲህ አለ፡- «ግሩም፣ ግሩም! ነሆ አሁን ከተራራ ግር ሥር በአንድ ዋሻ ውስጥ ንገኛለን። በዚችው ሌሊት፣ በዚሁ ዋሻ ውስጥ፣ መሢሔ የ ግዚአብሔር ልጅ የሆነው ተወልዷል (መጥቷል)። ነገር ግን ይህንን ከቶ ማን ሊያምነው ይችላል?

«በመላው ስራኤል ያሉት መሢሔን የጠበቁ ነው። ሐለል ላቁ ፈረሳዊና ልጁ ስምዖን ሁሉ መሢሔን ንደ ጠበቁ ነው። አሁን በ ንግዶች ማደሪያ፣ ከ ኛ በላይ ተኝተዋል። ዚሁ አጠገባቸው መሢሔ መወለዱን ያውቁ ይሆን? አንድ ሰው ንኳ የሚያውቅ ይኖር ይሆን? ብዬ ገረማለሁ።»

በዚያን ጊዜ ከዋሻው መግቢያ ውጭ ድምፅ ተሰማ-
የድንጋጤና የ ፈነ ድምፅ ነበር። ሰዎች በላይ በላያቸው ላይ
በመደራረብ ይወድቁ ነበር። የፋኖሶቹ ዝቅና ከፍ ያለ
የሚውለበለበው መብራት ላያቸው ላይ ስላበራላቸው ልዩ
አስገራሚ ጥላዎች በዋሻው ግድግዳ ላይ ይ ዩ ነበር።

ማርያም ተደናገጠች። «የ ኔ ውድ ማርያም፣ አትጨነቁ፤» አለ
የሴፍ፣ ጂን ጠበቅ አድርጎ የያዘ። « ኔ ቋቋመዋለሁ።»
ከሁለት ወይም ከሦስት ርምጃዎች በኋላ ውጭ ወጣና ያ ሁሉ
ግርርግና ውካ ምን ንደ ሆነ አጠና።

ማርያም ጸጥ ብላ ዳምጥ ነበር። የተገረሙ ሰዎች ድምፅ -
ደስ የማይልና ያልተገራ ድምፅ ነበረ። የአነጋገራቸው ዘዬ ንደ
ገሊላ ሰዎች ዓይነት አልነበረም፤ ሁሉም አንድ ላይ ይናገሩ ነበር።
ከሁሉም ግን የአንዱ ድምፅ ትንሽ ጎላ ብሎ ይሰማ ነበረ። ማርያም
ጆሮዋን በ ርሱ ላይ ደግና ዳምጥ ነበር።

« ርሱን ለማግኘት በሁሉ ሦ አይተናል፤ ፈልገናል . . . »
(«ማን ጠፍቶባቸው ይሆን?» ብላ ማርያም ተገረመች።) « . . . ያገኘነውን ግርግም ሁሉ ፈትሸናል። ርሱን ፍለጋ ያልቀሰቀሰናቸው ሰዎች የሉም። አንዳንዶቹ ሊጣሉን ከጀሉ፤ ሂዱ ከዚህ፤ ጥፉ አሉን። ዋሽቶ ቢሆንስ፤ ጊዜውንም ንኳ ረስተነዋል። በጣም ንጉተን ነበር። መልአኩ ሂዱና ፈልጉት! ፈልጉት! አለን። ኛም በሁሉ ሦ ፈለግን። ዛ ማዶ መብራት (ብርሃን) አየን። ርሱ ዛ ይሆን፤ ጌ ዩ?»

ማርያም፣ ዮሴፍ የፋኖሱን ብርሃን ፊ ቸው ላይ ያበራ አሾልኮ ያያቸው ንደ ሆነ በአሳቧ ገመተች።

« ናንተ ነማን ናችሁ? ከየትስ ነው የመጣችሁት?» አላቸው።

« ኛ ረኞች ነን፤ የመጣነው ከሜዳ ነው- በጎቻችንን ዛው ትተናቸዋል። ርሱን በሁሉ ሦ ፈለግነው። ወዴት ነው ያለው? ብናገኘው ደስ ይለናል፤» አሉት በአንድ ላይ።

« ስቲ ከ ናንተ አንድ ሰው ይናገርና ልስማው፤ ሺ? ና የጠፋባችሁ ምን ንደ ሆነ በግልጽ ንገሩኝ ባካችሁ።»

«ረዕብ፤ አንተ ንገረው።»

«የለም፤ የለም፤ ከ ኔ ይልቅ መተንተኑ ላይ አንተ ትሻላለህ፤ ያኤቅ» አለ ረዕብ። «ከጠፋብህ ኔ ረዳሃለሁ።»

«መልካም፤ አዲስ የተወለደውን ሕፃን የፈለግን ነው። የት ንዳለ ውቃለህ? ተስፋ የተጣለበት መሢሕ ነው፤ መልአኩ ባለው መሠረት። (ማርያም ይሄን ያዳመጠች ነበር!) ና መልአኩ ‘ከብቶች መመገቢያ (ገንዳ) ውስጥ በመጠቅለያ ጨርቅ ተጠቅልሎ ተኝቶአል’ ብሎአል።

«በሁሉ ሦ ፈልገነዋል፤ በቤተልሔም በሚገኙት ግርግሞች ሁሉ፤ ዙሪያውን ሁሉ ዳስሰነዋል፤ ግን አላገኘነውም።

«አየህ፤ ይኸው ነው ንግዲህ ጉዳዩ። አንድ ሦ ማደር ነበረብን፤ ነገር ግን በጎቻችን ተቅበጠበጠ። ፍየሎቹም ንዲሁ፤

የሚገርሙ ንስሳት! ከዚህ በኋላ አንድ መልአክ ከመካከላችን ቆመና ተናገረን። በመጀመሪያ፤ የሆነ አስማት የሚያ ልለን መስሎን ነበረ- ማለት አንድ የሆነ ሰው ኛን አፍኖ በጐቻችንን የሚሰርቅ መሰለን። ነገር ግን የለም፤ ንደዚያ አልነበረም። የሚያንጸባርቅ መልአክ ቆሞ አየን። ተቁለጨለጭን። ተርበተበትን።

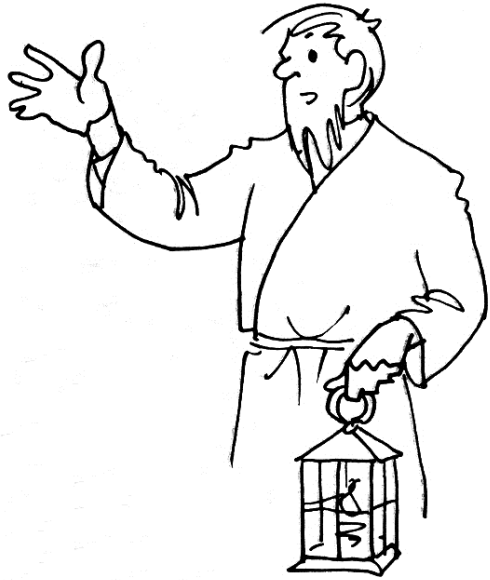

ኔማ መሬት ላይ ተዘረርኩኝ። «አይዘለም!» አለኝ። አንድ ር ሩ ቢጤ። ትኩርብሎ ኔን ተመለከተኝ፤ «ዛሬ በዳዊት ከተማ መድ ኒት ተወልዳችኋል። ርሱም መድ ኒት፤ ክርስቶስ ጌ ነው።» ይኼማ መሢሐ አይደለም ንዴ? በራሱ አንደበት የተናገራቸው ቃላት፡- «ዛሬ፤ በዳዊት ከተማ፤ መድ ኒት ርሱም ክርስቶስ ጌ የሆነ ተወልዳችኋል» የሚሉ ነበሩ።

« ኛም ከሚያንጸባርቀው ደማቅ ብርሃን ለመከላከል ዓይኖቻችንን ጨፍነን ዛው ቆመን ነበር። ከዚህ በኋላ-አቤት! ግሩም የሆነ ሙዚቃ፤ ውብ የሆነ ጣዕም ዜማ፤ ቀልብን የሚመስጥ፤ ብሎም ሰማይ ድረስ የሚያደርስ ጣፋጭ መዝሙር ነበር። አቤት ንዴት ያለ ውብ ነበረ፤ ከቶም ሊረሳኝ አይችልም። ከዚህ በፊት በሰማይ ያል የ ንደዚያ ያለ ብዛት ያላቸው መላ ክት ያል የ ተገኝተው ንዲህ ያሉ ግዚአብሔርን አመሰግኑ፡- ‘ክብር ለ ግዚአብሔር በአርአያም ይሁን፤ ሰላምም በምድር፤ ለሰውም በጎ ፈቃድ።’ ይህ ነርሱ ያሉት ትክክለኛው ቃላቸው ነበር።

«ሰማይ ንደ ተከፈተ ና መላ ክቱን ሁሉ ያየናቸው መሰለን። ከዚያ በኋላ ሁሉ ነገር ከሰመ። በዚሁ ጊዜ ሁላችንም ንደገና በግንባራችን ተደፋን።

«ከዛም - ንደዚያ ያለ
ለነገር ስ ይ ምን
ንደሚመስል ውቃለህ!
ስ ስበው ያስገርምሃል!
ለ ያንዳንዳችን ንዲህ ተ
ባባልን፡- ‘ ኔ ያየሁትን
አይ ቸኋል? የሰማሁትንስ
ሰም ቸኋል?»

« ንዴ ፣ ሁላችንም
አይተናል፣ ሰምተናልም፡፡
ባየነውና በሰማነው ማሰላሰል
ጀመርን ንዲህ ስንል፡- ‘ዛሬ
በዳዊት ከተማ- ቤተልሔም
መሆኑ ነው፤ «መድ ኒት

ርሱም ክርስቶስ ጌ የሆነ»
«መሢሐ መሆኑ ነው፤ አይደል ንዴ?» ተወልዶላችኋል (ለ ኛ)
‘ሕፃኑ ተጠቅልሎ በግርግም ተኝቶ ገኛላችሁ፡፡’ ግርግም -
መልአኩ ለምንድን ነው ‘ሕፃኑንና ናቱን ገኛላችሁ፡፡’ ያላለው?
ሄደን ለራሳችን ንድናይ ማለቱ ሳይሆን አይቀርም፡፡ ስለዚህ
በየግርግሙ የፈለግን ነው፤ ምክንያቱም የከብት መመገቢያዎች
ገንዳ የሚገኙት ዛው ውስጥ ነውና፡፡

« ንደ ነገርኩህ፣ ያገኘነውን ሁሉ ጠይቀናል፡፡ ሰዎችን
ከ ንቅልፋቸውም ሳይቀር ቀስቅሰናል፡፡ ንዳላወቁ ምለውልናል፡፡
ዳሩ ግን ሕፃኑን ለማግኘት ገና በመፈለግ ላይ ነን፡፡ ግዚአብሔር
ለ ኛ - ያውም ረኞች ለሆንን መንገሩ የሚያስገርም ነው!»

ይሄኔ ማርያም ከውስጥ ሆና ዳምጣለች፣ ስሜቷ ተነካ፣
ክልብዋ ደግሞ ግዚአብሔርን አመሰግነች፡፡ ግዚአብሔር
ነገሮአቸው ነበረ!

ዮሴፍ በውጭ ከ ረኞቹ ጋር ቆሞ ነበር፤ ንደ ውነቱ ከሆነ ግን የዋሻውን መግቢያ (በራፍ) ይጠብቅ ነበረ። ደነገጠ፤ መናገርም አቃተው። አሁን ጨለማ ሌሊት ነበረ፤ የ ረኞቹ ፋኖሶቹ በጭልምልም ነበልባላቸው በ ረኞቹ ዙሪያ ብርሃን ጥሏል።

የ ረኞቹ ቃል አቀባይ ገና የተናገረ ነበረ። ንዲህም አለ፡- «ሕፃኑና ናቱ የት ንዳሉ ውቃለህን? የም ውቅ ከሆነ ንገረን! ባክህ ንገረን!»

« ዚህ አለ። ልክ መልአኩ በነገራችሁ ጊዜ ነበር የተ ወለደው» አላቸው ዮሴፍ።

ረኞቹ ወደ ዋሻው ለመግባት ተገፋፉ። «በመጨረሻ ላይ! አገኘ ነው-» አሉና ጸጥ አሉ።

«ለመግባት ጊዜው አልደረሰ ይሆን? ናቱ ንድንገባ ትፈቅድልን ይሆን? አንተስ ትፈቅድልናለህ?»

«አንድ ደቂቃ ቆየኝ፤» አለ ዮሴፍ። ማርያምን ሊጠይቅ ወደ

ውስጥ ገባ። ማርያምም ወብ የሆነውን ፈገግ ዋን በማሳየት መፍቀዷን በመስማማት ራሷን ነቀነቀች። ና ያልተገሩቱ ረኞች ግር ብለው ገቡ።

አሁን ነርሱ ማርያምን ለማነጋገር ከሥርዓት ውጭ ሊሆኑ ሆነ። ዳሩ ግን ለዮሴፍ የተናገሯትን ያንዳንዷን ቃል ሰም ዋለች። ስለዚህ ያደረገችው የ ንኳን ደ ና መጣችሁ ፈገግ ዋን ማሳየት ብቻ ነበር።

የ ረኞቹ አክብሮት ሌላ ነበር! በ ግር ጣ ቸው ጫፍ የተ ራመዱ ዮሴፍን ተከትለው ሕፃኑ ተኝቶበት ወደነበረው የከብት መመገቢያ ገቡ። ዙሪያውን ከብበው ቆሙ፤ ልክ መልአኩ ንደ ነገራቸው ሕፃኑ በማቀፊያ ጨርቅ ተጠቅልሎ ነበረና፤ በመገረም ትኩር ብለው ያዩት ጀመር።

አንድ በአንድ ነዚያ ጭልምልም የሚሉትን ፋኖሶቻቸውን ወለሉ ላይ አኖሩ፤ በጉልበ ቸው ተንበረከኩና ለሕፃኑ ሰገዱለት።

ጊዜዎች ወደ ደቂቃዎች ተቀየሩ።

ማርያም የ ረኞቹን ፊት ብትመለከት በአክብሮ ዊ ስግደት ተ ጎንብሰው አየች። ፋኖሶቻቸውም ለዋሻው ተጨማሪ ብርሃን ሰጥተውት ነበር። ጥቂቶቹ ልክ ዳዊት ንደ ነበረው ረኞች ልጆች ነበሩ። ጥቂቶቹ ደግሞ የተጎሳቆሉ ትልልቅ ሰዎች ነበሩ። ሁሉም ግን ሰገዱ። ዚህም ዛም ማርያም አንዳንድ ሻካራ ጅ ንባን ሲጠርግ አየች።

ነዚህ ጊዜያት የተቀደሱና የተባረኩ ነበሩ፤ ና ማርያም ደግሞ ይህንን ሁሉ ለማስ ወሻነት በልብዋ ውስጥ አኖረችው። ያየቻቸውና የሰማቻቸውንም ሁሉ ድንቅ ከሆነው የልጇ፤ ከ ግዚአብሔር ልጅ ልደት ጋር ከተያያዙት ድንቅ ማስ ወሻዎች ጋር በማያያዝ አስቀመጠችው።

አንድ በአንድ ረኞቹ ተነቃቅተው ከተንበረከኩበት ተነሡ፤ ፋኖሶቻቸውን ያዙና በግርምት ና በደስ ተሞልተው በሌሊቱ ከዚያ ወጡ። ማርያም በፈገግ ሸኘቻቸው። ርሷም ንደ ብርሃን ደምቃ፤ መልአክን መስላና ራሷን ሆና የች።

ረኞቹ አንድ ላይ ለመሄድ ርስ በርሳቸው ተጠባበቁ፤ ዮሴፍ ደግሞ መሄዳቸውን ለማየት ወይም ለመሸኘት ወጣ።

ንደገና መነጋገር ጀመሩ። የ ረኞቹም ቃል አቀባይ ንዲህ አለ፡- « ንደኛው በመሰለው ቤት ግዚአብሔር መሢሐን፤ ልጁን መላኩን ማሰቡ ራሱ ያስገርማል! ኛም የምንኖረው ዛ ተራራ ባለው ዋሻ ውስጥ ነው። የምንተኛው ገለባ ላይ ነው። ንደ ኔ በሚመስል ስፍራ መሢሐ በመወለዱ በበኩሌ ደስ ብሎኛል። ሁሌ የሰማሁት በ ላቅ ክብር ንደሚመጣ ነበር። ንዲያማ ቢሆን ንደ ኔ ቢጤ- ንደ ኛ በማንደርስበት ስፍራ ይኖር ነበር ማለት ነው።

«አዎን፣ ደስ ብሎናል፣ ደስ ብሎናል!» ያሉ ግዜአብሔርን ያመሰገኑ ሄዱ።

ለብዙ ቀናት ለሁሉ ተናገሩ። ስክ ዕለተ ሞ ቸው፣ በመጀመሪያ ለሰዎች የተናገሩት ይሄንን የምሥራች ነበረ። የመሢሔን ልደት በተመለከተ የምሥራች ያመጡላቸው መላ ክት ነበሩ። ነርሱም ራሳቸው ሕፃኑን መሢሕ አይተው ል።

ነገር ግን ማን አመናቸው?

ነርሱ ተራ ረኞች ብቻ ነበሩ። የተናቁ፣ የማይ መኑ። ድሮስ ረኛ ያለውን ከቶ ማን ያምነዋል?

አቤት፣ ንዴት ያለ ቀን ነበረ! በመጨረሻ ትንሹ ቤተሰብ ተኛ
::

ማርያምና ዮሴፍ ሊቆጠሩ ወደ ቤተልሔም መጥተው ነበር።
አሁን ዝርዝር ውስጥ ያልገባ ገና ያልተቆጠረ አንድ ሰው ቀርቶአል
- ርሱም ነገ ይቆጠራል።

ግዚአብሔር ደግሞ ስለ ልጁ በተጨማሪ ለሌሎችም ሰዎች
መናገር ጀምሮአል።

ስ ውሳላችሁ. . .!

ምዕራፍ 1. ተስፋው

1. ግዚአብሔር፣ ልጁ ምን ንዲያደርግ ነበር ያቀደው?
2. ግዚአብሔር ለዳዊት የሰጠው ተስፋ ምን ነበረ?
3. መልአኩ ገብርኤል ከ ግዚአብሔር መል ክት ተቀብሎ ለማን ሊያስተላልፍ ዘዘ?

ምዕራፍ 2. ሚስቴ ጅግ አሮጊት ናት!

1. የዘካርያስና የኤልሳቤጥ ልዩ ጸሎት ምን ነበረ?
2. መልአኩ ገብርኤል ሲገለጽለት ዘካርያስ የት ነበረ?
3. መልአኩ ገብርኤል ለዘካርያስ የሰጠው ምልክት ምን ነበረ?

ምዕራፍ 3. ግዚአብሔር ማርያምን ይመርጣል

1. መልአኩ ገብርኤል ወደ ማርያም ይዞ የመጣው መል ክት ምን ነበረ?
2. ማርያም ሄዳል ይ የፈለገችው ማንን ነበረ?

ምዕራፍ 4. አክስት ኤልሳቤጥ አወቀች!

1. ማርያምን ስ ያት አክስት ኤልሳቤጥ ምን ነበረ ያለችው?
2. ማርያም ከአጎት ዘካርያስ ና አክስት ኤልሳቤጥ ጋር የቆየችው ለምን ያህል ጊዜ ነበር?
3. የአክስት ኤልሳቤጥ ልጅ ስም ምን ይባል ነበረ የተባለው?

ምዕራፍ 5. ዮሴፍ አወቀ

1. መልአኩ ከመምጣቱ በፊት ዮሴፍ ማርያምን ምን ሊያደርጋት ወስኖ ነበር?
2. መልአኩ ለዮሴፍ ምን ነበረ ያለው?
3. መልአኩ ከመጣ በኋላ ዮሴፍ ማርያምን ምን ሊያደርጋት ወስኖ ነበረ?

ምዕራፍ 6. ት ዛዝ ከሮም

1. ከሮም ወደ መላ ግዛቱ የተላለፈው ት ዛዝ ምን ነበረ?
2. በዚህ ጊዜ የ ስራ-ኤል ንጉሥ ማን ነበር?
3. ማርያም ና ዮሴፍ ወዴት መሄድ ነበረባቸው?

ምዕራፍ 7. ያን ሁሉ መንገድ ወደ ቤተልሔም?

1. መሢሐ ሊወለድ የነበረበት ቦ የት ነበረ?
2. ማርያም የዛ ሁሉ « ንቅስቃሴ» ላፈው ማን ነበር ነው ያለችው?

ምዕራፍ 8. በግርግም ውስጥ ተወለደ!

1. የ ንግዳ ተቀባዩ ማርያምና ዮሴፍን ደሩ ያላቸው የት ነበረ?
2. ማርያም ገና የተወለደውን ሕፃኗን ምን ላይ ነበረ ያስተኛ ችው?

ምዕራፍ 9. አይ ችሁ ልን?

1. መልአኩ ለ ረኞቹ ይዞላቸው የመጣው መል ክት ምን ነበረ?
2. መላ ክት በአርያም የዘመሯቸው ቃላት ምን የሚሉ ነበር?
3. በዚያን ሌሊት ረኞቹ ከዋሻው ወጥተው ከሄዱ በኋላ ምን ነበር ያደረጉት?

ኢየሱስ በልጅነቱ

«ዮሴፍ፣ ምንድን ነው ችግሩ? አለች ማርያም አልጋ ላይ ንዳላች፣ ደንዝዛ።»

«ሕልም አየሁ፣ ማስጠንቀቂያ። ሄሮድስ ሕፃኑን ለመግደል ይፈልጋል። ልብስሽን ለባብሺ፣ ማርያም! አህያውን ስክፈ ና ዕቃዎቹን ስክጭን ድረስ አንቺ የተኛውን ሕፃን ቀፈው! በማለዳ መንገዱን ደህና አድርገን ናጋምሰዋለን።»

በግርግም ውስጥ የተወለደው ሕፃን ሕይወት ንደ ተወለደ ወዲያውኑ በአደጋ ላይ ነበር። ስሜት ቀስቃሽ የሆነውን የመጀመሪያ ቀናት ሪኩን፣ ና አሥራ ሁለት ዓመት በሞላው ጊዜ የሆነውን ነገር፣ ከተከ ይ የመጽሐፍ ቅዱስ ሕያው ሪኮች መጻሕፍት መካከል ስለ ኢየሱስ በተጻፈው ሁለተኛው የወ/ሮ ጂ. መጽሐፍ ውስጥ አንብቡ።

በወ/ሮ ጂ የተዘጋጁ ሌሎች ተከ ይ የመጽሐፍ ቅዱስ ሕያው ሪኮች መጻሕፍት፡-

1. አዳም ና ሔዋን
2. ኖ
3. አብርሃም - ፈር ቀዳጁ
4. አብርሃም - የ ግዚአብሔር ወዳጅ
5. ይስሐቅ

